

మోరణ చూటు

మార్చి 2004

జూప్ పాచి

వెలియ్యె

సంస్కృతియాన్ ఆచశ్రమ శచవ కలెబపణపాట్ నుండి పోవాల

குருள் யே

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது
வின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

பொருள்:- நல்ல தன்மை உடையவர்களின்
ஒழுக்கத்தால் உலகம் நடைபெறுகின்றது;
அவர்கள் இல்லாவிடில் உலக ஒழுக்கம்
மண்ணில் புதைந்து மறைந்துவிடும். (996).

நற்சீந்தனை

குதம்பாய்- 4

அனைத்துஞ் சிவன்செயலென் றறிந்த பெரியோர்க்கு
மனத்துயா வந்திடுமோ - குதம்பாய்
மனத்துயா வந்திடுமோ

ஆன்மாவே நாமென்னும் அறிவை மறந்ததனால்
வீண்பாவு மாச்சுதடி - குதம்பாய்
வீண்பாவு மாச்சுதடி

இரவும் பகலுமற்ற இன்பநிட்டை பொருந்தினவர்
பரமபதம் பெற்றாரடி - குதம்பாய்
பரமபதம் பெற்றாரடி

- 9 மை 2004

வாநாகர கலை, வினாக்கள், பாடங்கள், சிற்பங்கள், விளைவுகள்

நூனச்சுடா

வெள்ளு :

நந்தியான் ஆச்சிரம சௌ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

நூன்சுடர்

வெளிப்படு - 2

கட்டி - R2

2004 ஜூலை பொருளாட்க்கம்

	பக்கம்
சிருச்சீலவாயில்...	1 - 3
பஞ்சாரி நிறங்கள்	4 - 7
ஆடு கொண்ட வகுக்காங்கள்	8 - 10
விளத்தங்களும் காதை...	11 - 12
இறைவழையும் இயங்காக்காயும்	13 - 17
யார் இந்த (ச) வெள்ளேஷன்?	18 - 20
கேள்வச்சந்திதி ஏவை...	21 - 23
ஆடு மோன்றி போது	24 - 25
மாணுடத்தை மேன்மைப்பி...	26 - 29
சந்திதிபானிடம் ஏன்...	30 - 32
நித்திய அளவிப்புமிகி	33 - 34
கருணாசிரிநாதர் கருளிய...	35 - 36
குருபல்மஜும் இறைவனிப்பும்	37 - 39
செப்திக் கொந்து	40 - 41
சந்தியான்	42 - 44

* * * * *

அன்பளிப்பு-

மணி ஒன்று 30/- ரூபா

வருடச்சந்தா தபாஸ்சேஸ்யுடல் 385/-

சந்தியான் ஆடு சிரியம் வகுக்காங்கள் பஞ்சாட்டுப் பேரவை

தோலைபேசி இலக்கம்- 01- 12345678

அங்கப்படிப்பு- சுப்ரதிநிபான் ஆடுச்சரம், தோண்டுமத்துவம்

நூன்சுடர் நூலாகம்

காவனக்கூடம் முறையின் பொருள்கள்

ஞானச்சுடா ஜப்பசி

சந்திதியான்

தொடர்ச்சி...

சந்திதி மகோற்சவமும் முருகனின் ஆடலும் பாடலும்

அத்துப் பேர்த்து அடங்க விரட்டி

நுழகாக் கேட்கிறு

ஆயிர மாரிர மாட்களாய் நினைவன்
ஏவ்வென் இருமுறிவிரி.

காட்கும் பரவி பாடு வைத்துவுள்

ஞோபை ம.பி.ஸ் வீரன்

கந்தா எவ்வளின் சீர்வை யமிழ்பூரிடத்
ஞோரும் பாடு பெருவி.

காலடி பேருத்தும் காப்பூர மெரித்தும்
கணிந்து கண்டாரு

கந்தா முருகா சந்திதியாவேஷ்ட
கடுபி கால் பணிவீரி.

பாய்ப்பட்டு நோடி நேன்குட இளைநி
பாஞ்சீக குடமாட்டும்

பரவசும் கால்பிரி கா விளக் கேந்தும்
பாக்குந் கண்டறிவீரி

மங்கலம் மொலிக்க மக்களும் பாட
வைவேல் புரூசுப் பீரான்
எவ்விததுபா வள்ளி குஞ்சர் மோடு
ஷ்டு கூடுமேறி

எங்களுக் கலைக்கம் காரங்களன் யளிப்பான்
இதய சுத்தியொடு

தெதியுட் பொட்டுப்பா ஏப்ராக்ரா வேண்டு
என்னிலி கடப் பீட்டாரி,

முதுபெஞ்சம் புவன்

ஷா. க. சிறுமிபுலம்

ஞானச்சுட்டி பூர்வாதிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுக்கூடம்:-

வெளியீட்டுக்கூடம் பேரவையின் பொறுத்தி ரோ. தண்டபாணிக்குத்தினால் அவர்கள் வழங்கினார்கள். பேரவை அடிப்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து பேரவையின் போதிக்காகச் சேயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் குறிப்பிட்டு தங்கபாணிக்குத்தின் அவர்கள் ஒருச்சிருமூலம் பேரவையும் நாங்களை செயற்பாடிக்கலான வீரியமுடிநிலையுடன் முடிவளக்கு நங்குமத்துக்காலே பேப்பு பறிவு பறிவெப்பும் குறிப்பிட்டார்கள்.

இதே பொல்லி ஞானச்சுட்டி என்கிறையும் என்க வகையிலும் பிறப்புப்பொறி மஞ்சிலையாக வைவ மக்களும்தான் பயன்படும் என்கிறையாக வெளிவர்த்தி கோண்டிருப்பதையும் அடியாளமாக்குத் தானித்துப்பாட்டுவார்கள்.

மத்பாட்டுவாரா:-

கிளைப்பாறிய அறிவாடு வைவப்புலவருமான க. செல்வத்சுவர் அவர்கள் பூர்வாதிமாத மலரும்கால பறிப்பிட்டுக்கூடமை வழங்கினார்கள். குத்தம் சஞ்சிலைக்காலில் தலிக்குத்துவமும் சீர்ப்பா. போகுந்தியாக ஞானச்சுட்டி வெளிவர்த்தி கொண்டிருப்பதையும் இன் வரவாக்காக்கு பெருவகுத்துவம் விட்டாடு என்கிறதையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

எழுது சமயந்தின் தலைமுனித்தலையும் சிறப்பைர் கவுயிரும் அடியாளகளும்து வெளிப்பதையுடைய இல்லை. நிலை உடல் முருக்கன் அஸ்தித்தல், அநூல் நாட்டமர்கள் பளிதமான முவேஷபில் செபற்படுத்தவளுவது பிறப்பைர் எப்பிருக்குட்டி நாசகள் எழுது சமயந்தினை சரியாகக் கண படியுது ஒழியவேண்டுமென்பதையும் குறிப்பி டி ஞானச்சுட்டி அதாக தூண்டி யோகாக இருப்பதையும் உபயோகாக்கு எடுத்துக் கூறியார்கள்.

வேறு சமயந்தல்கள் யெதி சமயந்து மக்களை மதம் மாற்றுவதற்கு சமயானும் நடைமுறைகளை ஏற்குக்கூடியப் பட்ட க. செல்வத்சுவர் அவர்கள் சந்தித்யான் ஒருச்சிருமூலம் பேரவையும் மக்களுக்கு ஒழுங்குவிசீர சமுதக் தோண்டுக்களை எடுத்துக்காட்டி இதையை ஏனையவர்களும் பேயற்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

மல்லி இடம்பெற்று விட்டப்பக்களை இருத்தியீர் கஞ்சகமாய மத்பாடு க. வெளிவர்த்துவார் அவர்கள் கட்டுரையின் சிறப்பாக்கலையும் அடியாளகளுக்கு யெளிப்படுத்தினார்கள்.

கூடர் தரும் தகவல்

மும் செய்கின்ற காரியம் உள்ளதானாலும், நன்மையளிக்கக் கூடிய காரியமாகவும் இருக்குமா?இன் அந்தகைய காரியத்திற்கு அல்லது செயலுக்கு வந்தகைய எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டாலும் குறைங்க செயல்படுத்துவார் துணைவுடன் அத்தகைய எதிர்ப்புக்களையும் எதிர்நோக்க அந்தை முறியாத்து இருக்கியில் ஒய்வு பேற்றாமோ எமது சமயப் பார்வோகள் காரியமிடான்.

இங்கே நாம் ஒய்கின்ற காரியம் சம்மையானதாயலும், நீதிமாற்றம், கஷம் இருந்தமில்லைன்று காரியமில்லை நாம் செய்கின்ற காரியம் தாமத்தில் பாற்பட்டாக இருக்கவேண்டுமென்று வாய்யுறுத்தாமல்கிறது.

இல்லாரு அமத்தின் பாற்பட காரியமாகவும் பிரசுட்ட நன்மையளிக்கின்ற காரியமாகவும் இருக்கின்ற நிலையிலும் கூட அந்தகைய செயற்பாடுகளுக்கும் எதிர்ப்புக்கள் துவடகள் ஏற்படகாம். கபுலம், போடி, பொறாமல் கொன்ற காரியங்களால் சுருக்குகில் யால்ல காரியங்களும்கூட, இவ்வாறான எதிர்ப்புக்களும் தனி காலும் ஏற்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு பார்வோகள் விரியாகவும் பண்டு மனதை புனிபடுத்தும் விரியாகவும் மாறிவருகிறது.

மேலும் நூற்றும் காரியங்களுக்கும் இவ்வாறான எதிர்ப்புகளும் தனி காலும் ஏற்படுவதனால் அந்தகைய செயற்பாடுகளைச் சொல்லவாற் சொல்லடந்து எவ்விஷயத்து துப்பப்படுவதையுடையுமென்றி அந்த எதிர்ப்புகளை எதிர்க்கும் முன்வது இல்லாத போட்டிக் கோருதூ தாம் முன்வெடுக்கும் செயற்பாடுகளிலிருந்து பின் வாய்க்கி ஒருங்கிணங்கிய துடுநிக்கையும் ஏற்படகாம். அதுபடியென்று நூற்றும் காரியங்களை பண்டு செய்கிறதின்று நினைவையும் அந்துமிகுநூல் வருகிறது.

ஆய்வில் நான் வாழ்க்கையின் சம்மையைபக் கண்டப்பிடிந்து வாழ்க்கைகளுக்கு குன்றிட வேண்டிய மிகவும் துவக்கப்படாதாகவுள்ளது. முன்வது என்ற ஆய்வால்லத் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தியே உண்மையினை நினைவுட்ட முழுப்பிடிந்பக்கத் திடம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆனாலும் வேண்டிய என்று ஆயுதந்தை பயன்படுத்தி உண்மையினை நினைவுட்ட வாழ்க்கையை நடாத்துவதேன் யூ ஸிலேநுவான் காரியங்கள் பண்புக்குப் படிமுக போன்றதான் வேண்டும்.

ஜெப்பர்மூது ரேந்புப் பிரதி போகுவோட் வீபாரம்

A. ஜாஸ்செக்கும்

(சிட்னி, அனங்நிதிரபியா)

கட்டிலையாளி

(பகலோன் வாத்தக பிளையம், முந்துவயலை வீதி- யாழ்ப்பாணம்.)

திரு. கி. முகுதவேலி

(நிராம அலுவலர், இடைக்காடு.)

தலைவர்

(ப. நோ. கி. சுங்கம்- தெல்லிப்பூர்.)

திரு. க. நின்கந்தாசா

(பிரதி அதிபர், அச்சுவேலி மந்திய கல்லூரி.)

பொய்வாளி

(கணம்மகள் ச. ச. நினையம் இடைக்காடு.)

திரு. செல்லவேப்பா சிவசம்பு

(இணைப்பாறிய அதிபர்- வள்ளாம்.)

செயலாளி

(மாணிக்க இடைக்காடு ப. க. நினையம்- இடைக்காடு.)

திரு. நா. உமாசங்கர்

(அழுபி வீதிபா, அச்சுவேலி.)

திரு. சி. ரிவச்செல்வம்

(அதிபர் விரையகர் விருதியாலையம், வல்லிவட்டி.)

அதிபர்

(அரசினர் த. க. பட்சாலை, சீறுப்பிட்டி.)

திரு. சி. சிவரூசல்

(ஞானங்கள் துவாலை வீதி- சுங்கானம்.)

அதிபர்

(யா/ நிறீஸ்தவம், கல்லூரி, ஞோப்பாம்.)

அதிபர்

(யா/ எதிர்நியார் மிட்டுக் கல்லூரி, நிலேவலி.)

திருமதி மாணிக்கி திருச்சௌநந்தி

(கலாச்சார உத்திரியாகந்தி, இணப்பாம்.)

திரு. க. இரத்திவை

(இணைப்பாறிய நிராம சுதாபோகத்தி- குணவாட.)

நூலாக்கட்டர் ஜபாபி

சந்தியான்

திரு சி. வேணுதம்

(இளைப்பாறிய அதிப். திருத்தன். கருவெட்டி.)

அறிப்

யா- உடுமிட்டி அ. மி. கல்லூரி)

அறிப்

(யா- வடதினங்கு மகளி மல்லூரி, பழந்திட்டியூர்.)

அறிப்

(யா- சிலப்பிரகாச வித்தியாலைய், ரூப்பொன.)

அறிப்

யா- கரணவாய் யா. வித்தியாலைய்.)

அறிப்

யா- விக்னேஸ்வராக் மல்லூரி, கருவெட்டி.)

திரு க. சிவகுருநாதன்

(சூவாரகா வெதுப்பகம், நவின்சந்தில்.)

திரு க. சூமரதாசன்

(போதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகீ, நயினாதேவ்.)

Dr. M. போகேஸ்வர சீதவர்

(கருவெட்டி)

நான்யப்பா இராசகுலநாயகம்

(கைதாடி சிறக்கு)

திரு சி. சிவலிங்கம்

(கல்ளி)

திரு ஆ. ரங்கநாராஜா

(கல்டி)

உ. ரிசம்பிளார் பிரவந்தி நாகக மாடம்

(131,கல்தூராயா' வீதி யாழிப்பாணம்)

திரு சண்முகதாசன்

(வாய்மீபார்- புத்தளம்.)

சின்னத்தம்பி மகாலிங்கம்

(கிராண்ட் நீலேவி)

க. மன்னாசகன்

(ஸ்ரீராம் பேரூட், ரொவ்னால்லூர்)

க. ஸ்ரீசக்தநாசா

(கோடியும்பு)

திருச்சீரங்கலாயில் எய்யார் நல்லீகாச் விசல்மேல் சேவை

சிற ரண்முகவாடுவேல் அவைவே

நிருச் சீரங்கலாய் என்பது
ஏத் தீமாநகரம் என்னும்
திருச்சீரங்கலா, எப்பா நல்லீகாச்
வேல்மேல் வேல் என்பது ஒருவரானும்
அள்ளத்தீட் வோன்னாத நல்லீ
குக்குறிச்சுவயபுருஷடய செய்ய
வேலவைநடடய வேல் என்று பொருள்
ஈரும், ஆய, வேல்விபாங்கரியி
விஸ்திரும் வேல்விசங்கு வெற்புரிசிவை
வேறுமான வழிநின்டப் பயங்கத்தை,
மேற்கொண்டார். “இ ஸ்தம் பும்ந்த
உங்கயர் விருஷ்சீர அவங்கலாய்ச்
சேஷலூம் நின்றைத்திய பண்டிப்” என்றும்
விருங்கார்ப்பாப்பட வாக்கின்படி
திருப்பெந்தாரில் நினை கொண்டார்.
அப்போது எப்போதும் தினியபிரான்
கூங்கிக் கும்ந்து ஒழுபிய திருவருட
செய்கையைச் செப்புவது,
நிருச்சீரங்கலாய்வில் எப்பா நல்லீகாச்
வேல்மேல் சீகளப் பெற்றும் தலைப்பட.
சேம்மேலி காம்மானாருஷடய
சேய் சொந்துபெற்றிலைச் சேந்துவா ந
ார், பொன்மயபானா இரும்ந்தின்றும்
கிறும்பெறுஞ்சினார். அார் உடைமும்
பார்த்து ஆசை கொள்ளும்
ஆலயத்தினுள் ஏழுந்தருளியோர்,
யின்னாக ஓளிகாலும் சிங்கா
தனந்தின் மேற் விருந்துந்தருளியோர்,
முப்பியர், முனையவர், டூரி, மனைவி,

அபன், நிறுமால், வானால் அழியோ
புங்கவரின் புகழ்களை எடுத்துப்
போற்றுவோர்கள்.

கந்தலுவர்கள் மெல்லிய
நாம்புகளிடத்தில் தோற்றும் நல்லீ
பார்த்தையும் மீடற்றிசையும்
இயைபுக் காவைஞ்சை பொறுந்தாயன்.
காவிலைப் பல அகப்புகளினால்
தேவாரிதத்தைப் பெற்றியில் வார்ப்பு
நோலிருந்தால்.

வேதம் உணர்ந்த பிரய
தேவரும் தேவேந்தியினும், முனிசிட்டோ
டா கநுமாயிய அகனவரும்
முருகப்பெறுமானாரின் இருஷட
நூலால் கிடை குழந்தார்கள்,
உழுமன்னங்களும் புமார் போறிந்து
போற்றினார்கள்.

விக்காசமீம பண்கத்திறும்	மஹிபு வாய்ந்தது.
-------------------------	------------------

ஈயுபதவான் சாமங்களைக் கைக்கொடு அலைத்தார். அது ஆகைய கங்காகள் எல்லாம் மூறுமுகப் பெருமானுடைய திருமீவனி அழகைப் பார்த்து அஷ்டம்யாத்து ஆடு கவர் பக்கமாக நெருங்கி நின் றாப் போலிருந்து அகிலி ஹேவனுட் வந்து ஒத்துவும் நிழல் தநும் வென் கோற்றுக் குலமயகளைக் கைக்கிக்காண்டு நின்றாகள். அது வெளியிய மூறுநதி ஓரிடு வடிதாமாக வெற்றிவேற பெருமானுடைய திருவுறை அழகைப் பெறும் கொஞ்சுடு விண்தலத்தில் வடிநூல் நீங்பது போல்புதிடித்து.

அஷ்டகளின் அனைத்து ஆல வட்டம் அசைத் தார்கள் அட்டநாகங்கள் குள்ளாமல் ஏனுமே நாகங்கள் எல்லாம் மனம், மூனிலோடு வரசுமலி நின்றாற்போன்றது.

வீரவாதுதேவர் உண்டானா ஏஷ்வி வந்து வெற்றிவேற்பெருமான் அயலாக நின்றார். ஏனைப் பத்திரியர் எண்மரும் இகைக் கவரும் வயிலில் நின்றாற்கள், அவர்களுடையவாப் பள்ளிமணாள்வான் வாற்த திய வாசனையிருந்தது.

ஸ்ரீமாரணத்தின் வீற்றிருந்த நூள் முதல்வராபிப் பூநுக்கடவுள் இந்திரனுடைய முதற்கைத் திருவந்து ஹோக்டந் பேர்தார். இந்திரனுடைய முகம் அளவிற்றந் த காலம் கூயரக்கணவிடு சோந்த்ருந்தது. நிகழ்ந் தலைகள் ஒன் வராபுர் அபியாதவி போன்று பள்ளிரு கரத்தார்

பக்கவார்.

"இந்தீ! நீதிநெறி பினின்றும் பிக்கிப் பூரப்பை முதலிய அகரா தோற்றிப்பது என்வாறு? அவர்கள் செய்த தலம் யாது? மிகச்சீரந்த வராப்பை எவ்வளவு பெற்றார்கள்? எவ்வாறு சிறந்த அரசு அம்மீ வார்ப்பன்?"

"நந்தக் கொழியவர்களுடைய மாஸயததிறம் எத்தனைபது? முன் பெற்ற வெற்றி யாது? அவர்கள் வகினம் என்ன? மேன்மை என்ன? தீயியங்கலை, அவர்கள் இது நான் வரைபில் இயற்றிய தூங்படி என்ன?" மூறுவாதயும் ஒள்ளறையும் விடாமல் மொழிவாயாக" என்று நின்றவாப் பொருந்தருளினார்.

"இந்திரன் முநுக்க ரடவுறு டைய மொழிவுச் செலிமுடுத்தான். பதீல் இருக்க இந்தீரன் இணையினான். தங்களுள்ளீர் நின்ற வியாழ பகவானுடைய முகத்தை, அன்போடு நோக்கினான். வாக்கில் வல்லவி வியாழலூ. "நின்களே, மறுவீல் கற்பின் வாறுவதல் கணவாதுக்கு கால்வல்வாறு உரை வழக்க வேண்டும்." என்றான்.

விராதாகு வச்சிராபுத வளைவர் கோன் வேண்டுகோளுக்குர் சம்முழும் தெரிவித்து, அட்டவாய் ஓயை சிலாகல ஒழிய திருப்புபங்கள் சிகாண்ட தீர் முநுகள் நிறுப்பாத, மகவாசி திருமீறு சிகாண்டார். கை கூப்பித் தெருமூரி. பின்னாலுமாறு கநத்தைப் போல்வதைத் தொட்டகினார்.

"அன்னத்து உயிரிக்கும் முதல்லட்டு, ரேவரி அறியாப் போகுள் ஒன்றும் இள்ளை என்பதை நான் அறிவேன். எம்பெருமான் எல்லா உயிரிகளிலும் விபாதித்து இருப்பவர் அப்பீரோ! சீர்பொச்களை தான், துயரங்களைத் திட்டத்திற்கும் பொடுட்டுக் கூடுந்தை வட்டிலையைக் குவலையத் திட்ட குதித்தீர்கள்! ரேவரியுடைய திருவகுட்டு கையை அறியும் ஆஸ்ர ஈடுக்குண்டு!

"அனவினந்த புனரங்களைபும் ஏவற் றீரும் உணர்ந்துள்ள மும்முக்கியகரபும் அன்றத்து ஆண்மாக்களையும் நிருமினியாகக் கொண்டு விளாங்குகின்றீர்கள்! பெருமான் செய்ய வில்லை மாயா ஜால் விவோதங்களின் புணிப்பைய் பிரிந்து அறிய வல்லப் பூருள் இல்லை.

"தயார்வே! கொசினமயில் வல்ல அஸர்களுடைப் பெய்திகள் அன்னத்தையும் அவற்றாலும் அறியத் தாந்திர்கள், அது உண்மையில் அவற்றை அறிந்து கொள்ளதற்கு அன்று மீறார்களான அடியைக் கஞ்சையை துன்பக்களை அகற்றி எஃகாள் மனத் தீவில் மகிழ்ச்சியை உதவும் சீரந்த கருவையில் பாதப்பட்டதே ஆஸ்ரம்.

"ஆதவினால் அசரர்கள்து வரலாறு அன்னத்தையும் புன் அறிந்த வரையில் அவற்றுடைன் எண்ணால் இல்லாது, பீன்னால் முந்து எவ்வளைப் பணியோடு பார்த்தார். வியாழ பகலான் மாயைஞ்சியோடும் கௌமிழ்வோடும் அசரர் கஞ்சையை பூங்கத்தைப் புகல்ளாற்றி எடுத்துக் கொண்டார்.

அறியும் அங்கீரியம்

அழிகால் அக்கீரியர் ன் உபபிட்டுச் சொல்லுவது வழக்கம். முருகாலத்தில் செழிப்பவர்களில் யாங்களை வன்றியும் போகு சிரங்கை செய்திருவிட்டார்கள். அவர்கள் பண்பும் இருக்கும்படி இப்பாம் நூலை அழுக்கு போலே இடப்பிட்டு, சீலிட்டும் அன்ற தீருக்கும், நூலை இருக்காது. கீருவரும் சேந்தருப்பது மாறும் தாநு. பலவரிடம் வெளித்தொழிற்சாலை அடுதாம் இடையது. சுதன் உடல்லை உள்ள கலை நேவையில் இனிக்கும் எட்டுமூழும் அழுகை இருக்கும். இவினையாக இருக்காது. அழுகும் இனினையும் ஓ, ஓக்கலத்து உள்ள களிமாப்பயி. அழுகை அண்டும் ஓருவழும் சேந்து இருக்க வேண்டும்.

-வாரியர்-

நூன்சுடர் ஜப்பசி சந்திதியான்

பஞ்சரீத்துஸ்

முழுயிலையுமாறாக அவர்கள்

நன்ததமிழு இயக்கம் மறை மலையடிகளில் இருந்து விரிந்துவந்து தொக்கத்தில் வடமொழிக்கலப்பு என்றார்கள். இப்பொழு பன்மொழிக் கண்டாரின்று. சுத்தத் தமிழ் போற்றும் யாழிப்பானம் நிலைமாறிப் போயிந்று. எசுவச்சீரார்களின் பேர்கள் யரபை இழந்து விட்டன. சைவசமயம் இந்து மதமாகின்று புலம்பெயர்ந்த பூரியில் சர்வம் இந்துசமயம், இந்துமதம் ஜடம் பயன்பாடு. வடமொழி கூந்த மனிப்பிரவாளம் ஒரு கால வசனங்கள். தென்னாட்டில் ஆங்கிளம் கலப்படம். குழந்தைகட்டு இதுவரை வைக்காது புதுப் பேர்யர் கலக்க வேண்டும். அதுவும் என் சோதிடப்பட்டால் முக்கியம். கொற்செட்டானதாயும் அனுமத வேண்டும். எல்லாமே அடித்தலே மாற்றும். வடமொழி ஆனாலும் மிகக்கவர்கள் இவர்க்கோடு களாக கொண்டு இது தமிழு. இது வடமொழி என்பர். காஷ்சி மகாங் பன்

மொழிவல்லவர். முதற்குரலிலேப் பூங்கு சொற்கள் வடமொழி என்ப அறங்கிலீயாரின் திருப்புகழில். தூயமானவரின் பாடங்களில், நங்காடு அழிந்தார்கள் விலைக் பிரபந்தங்கள் சீலவற்றில் வடமொழிச்சாப்பங்கை காணலாம். எங்காலே தூயம்யையாய் எழுதமுடியாமைக்குக் காரணம் வடமொழிப் புலமை இன் கை. உண் யையிலீ சமய தந்துவ பரப்பாக காண வடமொழியறிவு தேவை. இப்படிச் சந்தித் தால் நம் மொழிப் பெலவீஸம் புயும். பஞ்சரீத்துஸ் என்றாயின் பாராட்டுதல் என்று போருள். நன்றி. பாராட்டுதல். கேள்வ நலம் பாராட்டுதல், அங்பு பாராட்டுதல், பாராட்டுப் பத்திரிம் வாசித்துளித்தல் ஒரு சமுதாயம் பேசுவதும் நடைமுறை. ஒழுக்காறு எனிலும் வைத்து கூற முறை பெய்கிறதே. பாரேஜும் பாராட்டிய குண்டா? இதை வள்ளுவப் பெருந் முகம் பாருக்காகச் சொல்வார் ஒன்றே முக்கால் அடிப்பிலே.

கைமாறு வேண்டாக கடப்பாடு யாரிமா

டெவ்வாற்றங் கொல்ளே உலகு

பூங்கா.

211- ஓப்புறவுறிதல்

கைமாறு பதீல் நன்மை, பிரதியுபகாரம், கட்டுப்பாடு -

கடமைப்பாடு. ஓப்புறு காளார் பொற்கிறது, பூரி விளைக்கிறது. மன்ன

ஞக்கியின் ஏதுவரி எனக் கட்டப் பொழுது சொன்னால். பூமி நிலவிப்பு மற்று வேண்டும் என்னோ, வானத்துக்கு மற்று இன்றியேலம் பாதை. எனவே, பீரதியுபகாநம் மருதாமல் சீசனவயாற்றும் வானத்துக்கு நன்றி பாராட்டியவர்

உப்புவி வாஸ்வரூப் கெடுவினில் அதொருவக் கிறுநுக் கேள்வ தக்க மூலம் தது

இந்த இயற்கை எவ்வளவிலோ இல்லை களை மனது விளந்துக்கூக் கொடுக்கிறது. அதுபல ரூபங்கள் கட்டும் பூப்புப்புக்குப்படும். நெமல் நந்தோனம், அரண்யமேன, மங்கல காரியம், அமங்கள காரியம், வரலெற்பு. பிரிப்பாவிடை நன்றி பாராட்டல் எல்லாவற்றுக்கும் பயன் படுத்தப்பட்டாலும் யாரேனும் அம்மற்றும், கோடி. செஷ்ட்டு நன்றி பாராட்டியவர் இருக்கிறவர்களா? அருவமீல் அருநமை, நூம் சூப்பிடும் போதாவது ஆண்டுள்ள நிலைங்கு பாராட்டுகிறோமா? இந்த அளவு ஏன் கொவான். பெற்ற தாய்க்கு நன்றி பாராட்டுகிறோமா. நன்றி பாராட்டுக் கட்டுமா. காப் பேருப்பின்னை பீட்டப்

பேஞ்சத்தினுடை தினையார், நினைவூடும் அந்தல் என வாழுமினங்கள் ஆவிட்டுவிட்டு நிறை. சஞ்சிலம் மாற்றுவே, தின்மேலே தாய்க்கு பாராட்டும் புகள்கு பஞ்சரிக்க நான் ஆரி? புரியே! பராய்கிழி.

பஞ்சகிக்க- பாராட்டு. அஞ்சலம் பாஞ்சினங்- விசநத்தினுப் போக்குவருபு

யா? இது ஒப்புவு எனப்படும். ஒப்புவு கைம்மாறு ஓநாக்கு வந்தில்லை. எனவே ஒப்புவினாற் கெடுதி வறுமாயினும் நான்னை வீற்றுப் பூர்வவை கேவன்டு என்கியும் போர்பாமோழி.

பிள்ளைக்கவைப் பராமரிக்கும் நானுக்குப் பிள்ளையை நாங்களோயினா, பிள்ளையைப் பாடானாலக்கு உடையகிந்து வெளிம்கிடுத்திப் போகவிட்டுப் பின்னழையப் பார்த்து உள்ள குள்ள வான் கூட கூட அதற்கு மாநாண்புண்டா.பத்துப் பிள்ளைகளைப் பெற்று, ஆளாக்கிய ஒரு நாடைய ஒரு பிள்ளையைப்பெற்று, முதுவூவிற்கு தங்காது இருப்பதும் உண்டுதானே. மேலை நாட்டு மொல்டூரிஸ் PANK YOL கொண்டித் தன் வைனைய வேறாக்குவது பாராட்டாதுமா, இப்பார்வையிலே தாய்மானங்கள் ஒரு விந்தனையூற்றவறுமைக்கு எழுப்பு கிணறா.

தூங்கூட்டு ஜப்பாி

சந்தியாள்

இறைவனைத்தாயா யென்னை
வளாத்தனை போற்றிபென வாதஞ்சூ
இறைவனையே தாயாக்கினார்.
தாயனை கருணை, அன்பு, இருத்த
உறவு ஈடுவனையற்றது. நாம் தாயை
மறந்து வாழ்க்கோம். நாய்
குழந்தையளை நினைவுது நினைந்து
கரைபவள். எல்லாம் வல்ல
இறைவனை! என் மனப் புனிதே
நினைவாப் விற்பிருந்து மனங்
கமருக்கிறாய். அந்த பின்னைப்பிழும்
அடுக்கேல் என்று அருள் செப்பிறாய்.
என் உயிரித்துண்ணையை பிறபவனே!
என் மனத்துயரங்களையெல்லாப்

இல்லோமற்பண்ணவிட்டாய். இவ்வாறு
தாயாய் ததாபரித்த நின்னைப்
பாராட்டுத்து நான் ஆர் என
விசாரிக்கிறோ தாயமானவர். அதற்கு
என்னிடம் எந்தந்ததுதிடம் இல்லையே
என்பது குறிப்பு போலும் தீந்த
நினைவையே நாம் ஒட்டது பார்க்க
வேண்டும். எனதே நாயான நினைவின்
எண்ணம்பொராமரிக்கும் இறைவனுக்கு
நன்றி பொட்ட முடியுமா. பாராட்டுக்
கட்டுமா. இதே கஞ்ச தைத்
திருவாசகம் தந்த திருவாழூரை
வாக்கியும் இதனாகக் காங்களம்.

யாவர்க்கும் மேலாம் அவனு இலாபீசிருதையான்
யாவிக்கும் மீதாம் அடிப்பான் யாவாறும்
பெற்றுகியா இன்பத்துநீ கவத்தாய்க்கு என்னம் பெருமான்
மற்றுப்பென் செப்பும் நாக

வெளின் நூதியாக்குமில்லோ அளாப்
பராட்சோதி, அங்கிங் கொநாதபடி
எங்கும் இன்றைத்தன், அவன் ஆ
குள்ளுக்கம் இப்பங்குகிறது. நாம்
நடப்பது, இருப்பது எல்லாம்
அவாயாறுான், பரிபூரணாசிப அவன்.
எல்லாரிக்கும் மீதான அங்பளாகிப:
என்னை ஆண்டு - வனநாம் பேராத
வீட்டிப் பெள்ளாந்தில் அமிழ்த்தச்

தன்ஸயமாக்கிவிடன். அப்படியான
தன்னேரில்லாத நாலைவனாம்கு,
அர்பனாகிய நான் கூகம் மாரு
கொடுப்பும் எப்படி. என வினாவில்
எவ்வாழும் கூகம் மாரு செய்பி
முடியாது. என்று கூறுக்கிப்பார
வாதங்கூர். இய்வோர் பாடலில்
யாவிதற்கிலைவோ கூகம்மாறிர என
முத்தினு குத்தகியுர்.

தந்த முன்றன்னாம் கே என் கூறும்போனைப்
சங்கா யார் கொலோசதூர்
அங்கு மொன்றில்லை அஶாந்தம் பெற்றேன்
யாது நீ பெற்ற போன்றேன்டால்

சுந்தையே கோயில் சொன்னா... வோம்பிப்ருமான்
திருப்பெறுந்துவருப்பது சீவனே
எந்தையே சூ உடலீடும் கொண்டாய்
யான் இதழுமில்லோரி கைம்பாடு

கோயில் திருப்பதிகம் 10

திருப்பெறுந்துவருப்பிற் கோயில்
கோண்டகுளும் சீவனே, நீ
உடலைவத் தந்து மாறாக எங்கூடு
ஏற்றுக் கொண்டாய். இதிலே நானோ
நீபோ கெட்டுக்காங்கி? எவ்வளவுற்று
இவ்வத்தை நீ எனக்கு அளித்தாய்.
ஆனால் என்னிடம் இருந்து நீ
பெற்றுதோ ஒன்றுமில்லை. என்
உடலையே கேள்பிளாக்க கொண்ட
என் நடவடிக்கை நீ சொய்து
நூலிக்குப் பிரதிபூக்காவாக நான்

எந்தைத்தர முடியும். என விசாரிக்கும்
மனிலாச்சரி வாக் கையும்
நாயுமானவர் வாக் கையும்
ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போம்.

எனவே நாம் இறைவனுக்கும்
ஷாஷி வோல்ஸி அணையை அடிம்பிழும்
நன்றி சொல்லி அறமயாது. இதென்னிடம்
நாயான் தத்துவங்களைப் பேணி
வணங்க. எல்லை இல்லாத
ஆளந்தம் அடைவோமாக.

எல்லா நன்மைகளும் எவ்வாறு?

தெய்வையும் படியி; கேயல் குள்ப முதலியவைகளைப் படியி
குறுகித்துவான்து உபாநந் விடீஸிப்பாராது. செல்வ வசதிக்காகவும்,
பதவிக்காகவும், உத்திரீயாகந்தும் கூவும். அந்தத்திருக்காகவும், தோய்
தீவுதற்காகவும், ஓப்புப்போர் மல் வங்கயான பயன்களுக்கும் மற்றும்
கோவிலும் கூடுபோல் கூற படுத்திவிடுபார்கள். எந்த எந்தப் படினாளன்
நினைக்காக்கார்களோ, அந்த அந்தப் படினாளன் இறைவனும் அவர்களுக்கும்
நூகிளையான். அவனால் அந்தப் படியை விட அப்பு ஏன்று விடுகிறது. அவனான்
கிழவாரானா வேலையோ வழி பால்கள். அத்தக் திருவுடனால் எல்லா
நன்மைகளும் கடைக்கும் இம்மையிலைம் மறுவையிலைம் இப்பாம் அன்று,
இவ்வேலி பிரதான, நன்மை ஏன்டாலா.

விரும்புவதை விரும்புவதை

ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள்

கைவை க. நடராஜ அவர்கள்

தோட்டரி...

செய்யுள் 1

பொய்யேலாங் விடத்திருவந்தி நஷ்ட உங்போன்னடியினேஷ்யாட்டி
மேய்ப் வாய்வெளி காட்டிமுன் நின்றுதோர்
அப்புறம் ஸீஸ்மிபேனே.

வகுக்காம்: நிலையேற்ற உலைபுற்றுச் சல்லோம் என்னை விட்டு ரூபகும்படி
திருவருள் செய்தமை.
போன்னடியக்கண காட்டி எனம்.
மெர்ம் பொஞ்சானவனைப்பத் தனசு ஒருவெளித் தோற்றத்தைக்
காட்டி என்முன் பரமாசாரியனாக நின்றுமை.

செய்யுள் 2

போந்தி மாங்குபர் புகாவன்னை அறுள்ளெய்யு
போற்கழ வெண்ணையாங்
வேந்த சாய்வெளி யேட்டுமுன் இன்றுதோர்
அப்புறம் வினாம்பேனே.

வகுக்காம்: பாஞ்சுபர் அக்டாயாவன்னை அநுள் செய்து போற்கழலினை
காட்டிப் பரமாசரியனாய் வேளியிப்பை பாக என்முன் நீந்றுமை,
வேந்தனாய்- பரமாசாரியனாய்

செய்யுள் 3

பிழத்து முன்னின்றப் பெய்மாற தேஷிய
அரும்போருள் அடிப்பெண
காட்டத் தித்துவக் காருமுன் தீற்றிய
அப்புறம் அறியீலேன்.

வகுக்காம்: வல்ய என்முன் வந்துகின்ற பிழத்து ரடியேலைத் துவன்றியூத்
தன்முதியூத் பெரின்பமாக்கப் சுருக்கன்றுவை முன் தீங்கித்துமை.
அக்மாரம்- கடுக்காரை

ஷ கடவுளா வகுக்கக் காலைப்பயன் முன்னாத்தானே வகுக்கத்துக் கூடுதலான்

நூலாசார ஜிபானி

சந்திதியான்

செய்யுள் 4

திருந்து சேவாக் சிலப்பை சீலம்பிடத்
திருவோடும் அகலைதே
அருந்து வணவணாமான்று கொவை ரூஸ்பா
அற்புதாம் அடிப்பேன.

ஏன்னைம்: பான் திருந்தற்கேறுவாகிமுன்னு திருவாக்கங்கள் உள்ள
சீலம்பகள் ஒலிக்குத் தம் திருவருட்டங்கியோடும் வந்து,
கிடைத்தற்காப்பு உதவியான்னாய் நீங்காது ஆய்வு கொண்டமை.

செய்யுள் 5

ஏடு தந்தென்றும் வெட்டுதோடில் விட்டு
மேன்மளர்க் காற்றுக்கு
ஏடு விடுதென தகட்டுதந் பாளாடதோ
அற்புதாம் அறிவியலே.

ஏன்னைம்: என்று தீசெய்யங்களை அடித்தோழிக்கும் போகுட்டு மேன்மளம்
கழல்காட்டி, விட்டின்பந்தினாலும் தந்தருளி, என்னை ஒன்றந்து
காத்தாடுவபடி செய்துகொம்.

செய்யுள் 6

ருணாக்க நூங்குறி மஞ்சியங்க ஹாக்யு_ல்
கோமனத் தொடுப் பூடு
அகலைந்து வந்தெனை யான்டுகொவிட்டருளிய
அப்புதம் அறிவேனே.

ஏன்னைம்: உ_மையம்கலைபாரோடுமிலாடி வாயிப் பழந்துளிவிழுது அழுகி
மு' கொண்டலை.

செய்யுள் 7

மார்டி பின்னக்காட்டி
அப்பங் என்னவை, காவெடுபொன்டுளிய
அப்பதம் கழிவேனே.

ஏன்னைம்: நந்தையாவிபா இறைவன் எல்பா எழுத்தநுளிவந்து தாமரை மான்
போன்ற திருவழிகளிரவுக்கொட்டாம் காட்டுப்போ.

*** சாலுக்கும் பயங்கரைகே, உ_ரிமீல் பந்து வைக்கயேத்.

செய்யுள் 8

ஊசலாட்டுமில் வடவுப்பி பூயின
திறுவிளை யறுத்தென்னை
ஓரையாழுவோ வார்க்குவோ வர்பவன்
உயர்வுகந் தோன்பாக்கிப்
பாசமானை பற்றறுத் தயர்ந்துதன்
பரம் பேருங் கருளையால்
ஆகை தீக்குடி மார்தி கூட்டிப்
அற்புதம் அறியேலோ.

வார்வைய்: ஊருசல் போல, உடம்போ மரம் எ யினையும் சுவாக்க நரகாங்களும்கூட
இழுத்தாட்டுக்கன்ற நல்விளை, தீவினைபிரவூம் இரட்டைகளை
கருத்து, மேய்வூர்களைப் பற்றி ஒளிமியமாக்கிப் பார்மயானால்
பற்றறுத்து. ஏதை தீக்கு அழியார் அல் கூட்டியலம்.

செய்யுள் 9

இச்சுயத்தி யபஜுமெட் டாததன்
விஸராமலர்க் காடு: காட்டி
அங்கள் என்னைபும் மூன்றுக்கொண்ட ரூபிய
அற்புதம் அறியேலோ.

வார்வைய்: வினையல்க் கழல்காட்டி ஆண்டநூள்யலம்,
அங்கன் - ரூபியே.

செய்யுள் 10

இறையன் எம்பிரான் எல்லைபிலை எாததன்
இஞானாமலர்க் காடு: காட்டி
அயிவ் தந்தேனை யான்புகோண் டருளிப்
அற்புதம் அறியேலோ.

வார்வைய்: அளவாற்ற வெறுகைப்பொடி தங்கு இயையமல்க் கழல்காட்டி
பெப்பிர்வினைத் தந்தைம்.
இல்லாய் மனிவாங்கி தந்வாசகத்தீல் தங்காவார் சோன்
வாண்ணாங்களைக் குலன் சேர்து விட்டுக்கூத்துப் பர்த்துவோம். இல்லாவன்னங்கள்
அவைத்தும் எம்பெருமான் ஆண்ம கேட்களிடத்து வைத்துள்ள பெருங்கருணாவும்
நிறுத்தை ஈ வாட்டுவனை.

மக்களின் ஆணை எப்பொழுதும் குறையாத்தில்லை.

விவிக்னக்ரும் கதை சொல்லத் தெரியும் பஞ்சத்தில் வாழும் பிராமணர்

புத்திரவி ந. சிவாதும் அய்வர்கள்

ஒரு நாட்டில் சோன்னாயியாக மலை பேய்து பயிரிகள் அறிந்து கொடிய பஞ்சமீறுபட்டது. மக்கள் போகும் துள்பம் அடைந்தார்கள். காங்ராயலை உடைந்தார் பச்சிலைல் பிட்டை எங்க்கவேண்டி ஏற்பட்டது. பஞ்சக் கொடுமை மாங்க முடியாத நால் தப் பிராமணர் வெந்த கோள்ளலத் தன்று சோன்னாகுந்த பானைப்பாகனை அனுகீலார். அவனிடம் பிட்டை கேட்டார். என்னிடம் வெந்த கொள்ளலாத்துகளிர் வேறு ஏதும் இல்லை என அவன் தான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பாத்திரத்தை அவநுகூலம் காட்டினான்.

அதில்தான் வோன்சும் தரும்படி கேட்டார். தட்டை அப்படியே பிராமண விட்டம் கொடுத்தான் யான்னப்பாகன். ஓதுங்கே என்கு தள்ளிக்கும் கூடியங்கள் என்றான்.

ந. கூடுத்து பின்சீய நீலை நாள் கூங்கக மாட்டேன் வர்ணார் பிராமணர். நான் தன்று எந்திரு கிகாள்ளலைத் தன்றிரு அதேவேறு என்று யேட்டான் பாகன். பிராமணர் போன்னார் நீ உண்ட ஏ வான்ன நான் ஏற்றிராவிட்டால் இருந்து போயிருப்பின். அநு அபத்துத் தார்மா.

இனால், தன்னிரி அப்படியால்ல, எச்சறப்பாத நீ எனக்கு எல்லும் கிடைக்கும். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளலாகது என்றார்.

பிராமணர் சிறிது மொள்ளுவதன்பின் மிகுநிபைத் தன்று மனைவியிடம் கொடுத்தார். அவன் முன் பே சிறிது ஆகாரம் உண்மீநான். ஒடைபடியால் கொடுத்த கோள்ளலைப் பஞ்சியபடுத்தி வைத்தாள். மறுநாட காலை எழுந்துவதன் பிராமணர் மானஸியிற் காப்பிட ஏதுமில்லையே. உணவு இருந்தால் காப்பிடி விட்டு, அரசன் போத்தும் பாக்கமுக்குச் சென்றிருப்பின் வித்துவானாகிய வங்களைத் தாண்டுவதைப் பிரோதிதூரையியிழுதிருப்பான். நால்லை நட்சாணக்கூடத்திருக்கும் என்றார். முதல் பாளி எடுத் துவைத்த மென்னைக் கொடுத்து இந்தை உண்டபின் பாக்கத்துக்குப் போக்கள் என்றார் மனவனி.

மனைவியின் சேர்வைபக்கவுட்டு பிராமணர் ஆச்சரியமலடந்தார். மொள்ளுக்காக சாப்பிட்டு விட்டு மாக்காலைக்குப் பேண்றார். மந்திரப் பிராமணர்களைப் பார்த்து பாகம்

நடாத்தும் தஞ்சை உட்கணக்கு இல்லை என்றார். மாகத்தீவு குறுக்கும் மாங்கள் மார் என்றார்சன். ஏக்ராயனாஸரப் பற்றிய மேள்விப்பாட்டிருப்பாய் அவருடை புத்திரனே உடல்பூரி ஞான என்றாப்ராயனான்.

இந்த மாகத்தீதைச் செய்ய முற்பட்ட போது தங்களைப் பிரேரினேன் தங்களைக் காணாமல் வில்லை எனவே இவர்களை நியமித்தியேன். இப்பொது நாங்களே நான்களை தாங்கும்யள் என்றார்சன். பின்கள் சொல்வது ராஜாவும் ஆனாலும் இவர்களை நீங்கள்

நிபுத்தப்பட்டால் இவர்களே இதனைச் செய்யவேண்டுமென்றார் உடலாளதி. மாகம் செப்பாக நடந்தேறியது. அதன் பின்னர் உடல்தீயால் தகுதியறவா எனக்கங்கூட்டப் பிராயனாக்கி தனை அழைத்து ஒப்பனை எங்களுக்கு மந்திரப் பொருளை உடபடியித் திருவ்கள் எனக் கோடுக்கொள்ளனர்.

உடல்ஸ்தி சிறந்த முறையில் உபதிதீர்த்தும். மனமுறை அதிர்த்த இந்துக்காலத் திண்கே நின்று போகிறது. அதன் பின் உடல்ஸ்திட்டு வன்ன சங்காஙம் சிடைத்தது? அவருடைய வருமை நீர்ந்தரமா என்பது இக்காலதையிற் கொல்லப் படவில்லை.

கோபிழக்கு உள்ள சிறப்பு

ஏற்ற இடங்களில் இறைவானை நினைந்து பியானிப்பாறாலும், துதிப்பதாலும், விரிசுவதாலும், வினங்கள் வெழுவதின்றை, கோவில்லை இறைவானை வழிபட்டால் எனக்கள் வேந்து எரிந்து காரிந்து நீராவியிருப்பின்றை. கொடிய வேயிலில், ஒரு துணியை வைத்தால் அந்தத்துணி ஷெஷம்புடோ தாட்ட சாம்பல் ஆகாது. ஆபிபு காந்தக் காண்ணயாடியை வேயிலில் வைத்து. அதன் கீழ் வரும் மற்றொரு வேயிலில் (ஒளியில்) நூலியை வைத்த உடனே அபு உம்பலாசி விடுகிறது. நோ வேயிலூங்கு இல்லாத அழுவுல் தூபிபு காந்தக் கண்ணாடியின் மேற்கூருக்கான வேயிலுக்கு உண்டு. ராதை விரிந்து இருக்கின்ற உபியறுவளைய வெப்பத்தை ஒன்றி படுத்தித் தாங்கிழூ உபியகாந்தக்கள் பாப்சுக்கிறது. பிற ஓடப்பூங்களில் இறைவானை வழி இடை, வேயிலில் வேட்டியை வைத்தாலும் போலாதும், திருக்கோவிலில் இறைவானை வழிபடுவது, துரிபகாந்தக் கண்ணாடியின் கீழ் வேட்டியை வைத்தாலும் போலாதும்.

-நார் பார்-

இறைவகும், இயற்கையும்

நிறு. க. சிவங்குபாபும் அவர்கள்

ஒரு தச்சன் ஒரு கோபிலுக்கு ஒரு யானல் வாக்கம் சொல்தான். இவ்வளாரு தச்சன் அதைப் பரிசோந்தியுப் பார்க்கச் சேன்றான். அவனோடு விவரம் ஒழுந்தெடும் சொல்லுப் பராபான்னையூக்கண்ட கூடுதலைப் பயந்தது. தகப்பன் ரீதி யானலைக்குக்கீட்டிப் போக்குவரத்கூட்ட கூடுதலைத் “பொயாயானங்களுக்கிடப் போகாமே, அது முட்டும்” என்று கூறியது. அப்போது தகப்பன் “இது மற்பேயென்று, முட்டாது” என்று விளைக்கச் செய்து குழுந்தையையும் அதன் கிட்டியை கூட்டுச் சேன்றார்.

“முருந்தை மனமுற்கதை
மாத்தில் மனமுந்தை

என்று இந்த இநுவர் தினை வையும் திருமூலர் விடை ஏந்திரத்தில் சோலெய்க்கும்பிள்ளார். இவ்வெநிபு நெடுப்பங்களை இல்லை என்ற சிறிய

“பிரத்வை, மனமுற்கதை பார்முதல் புது
பிரத்தில் மனமுந்தை பார்முதற் புது”

பாலன் வேறு மரு வேறு இல்லை என்பது போல் இவ்வாவன் வேறு இயற்கை வேறு இல்லை என்று இப்படி சுதாரணம் காட்டி விளம்புகிறார் திருமூலர், பரமாத்மா என்ற மரத்தினாலேயே உறவானது கால இந்தப்பார் முதலியைப் பிரபஞ்சம்

ஒழுந்தைக்கு அந்த வாக்கம் நிலுமான ஒரு யானல்யாகவே தோன்றியது குழந்தையிடம் பானை என்ற உருவினைப்படி, ஒரு மரம் என்கிற வண்ணத்தைக் குழந்தை பிரிந்துப் பயந்ததற்கு அதைப்பொன்னத்தைப் பார்க்கிடம் அது யானை என்ற விளைப்பு மனமாந்து, யாம் என்ற எண்ணையும் இருந்ததேபானாம் மரத்தியும், புதிய எண்ணால் தோன்றுவங்கால் பானை பற்றிய என்ன என்ன என்ற சோன்றுவில்லை. யானை என்று என்றால் பொழு மரம் என்று சோன்றுவது, என்ன மா யா, யானை, மா மத யானை”

ஒத்தாரவேங்களா மூலம் விளக்குவார், எழுந்தகாக இந்தக் காலத்தைப் பிசான்னார் என்பது அடுத்து வரும் இநு குழுகள் மூலம் விளங்கும்.

என்ற பொம்மை, குழுந்தைக்குப் போம்மையில் மரு தெரியாதது போல், நமக்கு பார் முதலான பிரபஞ்சமென் பிரத்வை, (இனாறுமையை) மனமுற்கதை விட்டன, குருவிக்குந்து எல்லாம் பிரம்மம்யாகவே நெரி விடந்து, வாவிகள் விடபந்ததில் பார்

முறை புதங்கள் (இயற்றக), பரத்திளை (இறைவனில்) மறைந்து போட விடுகின்றன.

இயற்கையிலே பலவீத சக்தி கள் பல்வேறு வள்ளுக்கொள்கிடம் பற்று காலப்படிகளின்றன. ஒன்றின் சக்தி வைவிட இன்னொல்லுக்குச் சக்தி அறிகம். மனிதன்கள் உடற்பல்கிலிலும் பார்க்க மாட்டுகிறோம் பலம் அதிகம் யாட்டையில் ஓட்டகத்திற்கு அழிப்பலம். ஓட்டகத்திற்கு யானங்கள் அறியப்பெற ஆணால், புத்தி பல்லை, நோக்கும் போது யாத்தனதிடப் படுமோது அதிகம். பழுவிலூம் பார்க்கப் பறவைக்கு அதிகம் பறவையையில் மீருகத்திற்கு அதிகம் புத்தி, மீருகத்தைவிட யளிநுகிக்க அதிக புற்றிப்பலம்.

மனிதன் நன்று உடற்பலம். உள்ளப் பலம் ஆகியவற்றை வைத்துக் கொள்ள ஒரு வீடு கட்டுகிறான், குருவி தன் புத்த பலத்தையும், ரீதாலைந்தையும் முனைக் கொண்டு ஒரு கூடுமை வாழ கீற்று. இந்த வகையில் ஆராவாஸ் போது பெற்றீர்ப்பலம், புத்திபலம் எல்லாம் பூரணமான இடுக்கியின்ற ஒரு ஆதார வள்ளுவர். இருந்தாக வேண்டும் என்பது தெரியிறும். எனவே இந்த உடல்கள் தையம், உயிரினங்களையும் தோற்றுவிக் கின்ற புத்தியும் சக்தியும் கொண்டு கருதுவேண்டியுள்ளது.

இதனையே நாம் இன்றைக் கி என்கிறோம்.

மேலும் இப்ரேக்மயில் ஓன்றுக்கு ஒன்று எதிரான சக்திகளையும் காண்கின்றோம். ஒதாரங்கும் பளிவேயில், இருவுப்பகல், மென்னையும், அன்பு-என்பு, இள்புப்பு-கசப்பு இப்படிப் பலபலம் இருக்க என்னையில் மனிதனிடத்து அமைதியின்மை, சந்தையம், ஆபாச டிரைப்பியின்மை போன்ற மனோநிலைக்கு எதிரான சந்தையமை ஆயாசயின்றி, காந்த மாக்கும், திருப்திபாகவும் இருக்கும் வள்ளு ஒன்று இருக்கத் தான் வேண்டும். இந்த நிறைவான வள்ளு வைந்தான் இகருவன் என்கிறோம்.

இயற்கையில் சுமார்தாம் மார்க்கெட்களே, இருக்கன்றன. சில மாறுதல்கள் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன. ஆணால்நாம் மாறாது வை என்றும் சொல், சமுத்திரிம் போன்றவை கூட, காலமீயிரும்பில் மாறிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன. இயற்கையில் எதுவும் மாறாம் அல்லது இகந்து எதிராக மாறாமல் இல்லையாக, பண்டிம் இல்லையும் என்றால் உடல்பொருளான ஒன்று இருக்கத்தான் சொய்யும், இருவையே கால சித்தாந்தம் உள்பொருள் முப்பொருள் உள்ளையும்போன்ற கோபாட்டில் விளக்குவிற்குப் பதி, பசு, பாசம் என்பகள் மூன்றும் அநாதியானவை. நித்திப்பாளனவை எனத் திருமூலர் விளக்குவிற்கு.

இயறவன் எப்படியாபிலும் திருக்கட்டும். நாம் ஏன் அவரை வணக்க வேண்டும். ஆஸயம் தோறுவது வேலை விளைக்கேடு என்று சொல்லும் நாள்தேக்காகழும் உள்ளனர். எமக்குப் பந்பல தேவைகள் உண்டு. எம் மிடம் திருப்பது அந்பசுக்தி. ஆனால் பரமனும்கு ஒரு தேவையுமில்லை. ஆனால் அவரிடம் திருப்பது சளைக்கி, எல்லாம் வளைவார். அவர் ஈக்காக்கி யிலும் ஞானத் தீவும் மட்டுமல்லர். பேராங்கருளைப் போறாய் என்கிறார் மயிலாகரர், என்கில் எம் மிடம் திருக்கும் குறையை சூரிய்வதந்து அந்த நிறைவால்தான் முடியும். ஆகவே, அவரை அன்போடு வழிபாடு செப்தால் நம்ருக்கா போக்குவார்.

நூக்குக் கேதலை திருக்கிறது என்றால் மாக்குக் குறையும் உடலுடு எவ்வபு நர்த்தர். எமக்குத் தேவை

"ஈவை, ஒளி, ஜெறு, ஒயை, நாட்டும் வன்று ஐந்தின் உலகு

து 20 இந்திரியங்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய வற்றின் முன்மாற்றினரைகள் (தோழில்) முறையே என்று, காவை, சௌ, நாற்றும். ஒரே எனிபன, ஜம்பூங்கள் முறையே நிலம், நீ.

இவ்வை என்றால் நம்மிடம் நிறைவு உண்டு. நமது குறைகளைப் பூத்தி செப்பும் இயறவன் எமக்கு எதிரை தேவை இல் கை என்ற நிறைவையும் தாங்கு விடுவார். அத்து உயர்ந்த மேடு போன்ற நிறைவுள்ளான். என்னயாக இருந்த எமது குறைகளைத் தூர்த்தி ஹர்த்து திருப்பிடி தலைக்குச் சுயமள்ள நிலைக்கு ஆக்குவார்.

இப்பற்றக் காலங்களில் இந்திரியங்கு ஏராக இன்பம் உருச்சூரு இவ்வைகள் கருவாய்களைக் கட்டிய நின்ம இனபம் அன்றியவன். இயற்கை வியாய் ஸாகப் போனும் இன்பம் சிற்றினபம். இறை என்டமிருந்து பெறுவது பேரின்பம். இயற்கை இயற்கை எழுவன்று உணர் கொடிய உணர்த்தும் காதனம். இயற்கை எழுவினினிறந்து இயறவன் உணவுமையை அதுமால்க்கிழுநாம். வினாக்கலுப் பெறுந்துகைபும் - குரள் 27 இல்

ம். காங்கு, முகாயம். விவரிந்தி குவார் முறையே தெள்ளம், ஒளிர்ச்சி, வேம்மை, பருளிபிருந்தல். வெளியாதல், என்கை, ஜம்புந்தங்கள் காக இன்றவனை ஒன்ன இந்திரியங்கள் வாரிலாக அறிமுகமாக.

மனிதன் பல ஆசாபாசங்கள் இறைந்தனன். தனது ஆஸரயைப் பூர்த்தி செய்வதால் மகிழ்ச்சி அடைகின்றான். ஆஸால் தீரான்ஸ்மொனா மயிழ்ச்சியா என்றால் இல்லை. ஏனென்றால் அவைக்கு இக்கிளர் ஆஸ, பின்னால் வேறு ஆகை, இப்படி ஆஸ, பூர்த்தி, மயிழ்ச்சி எனத் மோட்டாகிறது. இம்முரு விதத்தில் இன்றாவனின் விவையாட்டு என்னாம். இன்னேடு விதத்தில் அவன் சு மிருட்ட என்னாம். மனிதன் இந்த ஆசாபாசங்கள் என்னாம் நாம் கக்ததுக்யாக என்று என்றும்நான் நானு இன்பத் திற்கு என்று ஆனந்தப் படுகிறான். ஆனால் இறைவுணை, எவ்விட ஜீவாத்மாக்கள் ஆஸயின் நிமித்தம் பல பிறவிகள் எடுத்து, தங்கள் கர்மத்தை, அனுங்கந்து, இறுத்தின் கங்கயலுக்கு கழித்துக் கொண்டு மோட்ட விவையைப்பெற வேண்டும். எனில் பெரும் கிருபை என்னாம் ஆசாபாசங்கள் மூலம் நல்லவும் படுத்துகின்றான்.

இறைவன் ஏ எவ்விட பல சுவாக்களை எவ்விட முடிவின்னைக்கிறான். டிரீ சுநா மட்டும் இறந்தால் உண்ண உண்ண அறுத்துப்போகும் எனவே, பல-

நவைகளை நூர் என்று உட்பெய வளர்க்கச் செய்கிறான். உணவு இவளது நாவின் சந்தோஷத்துக்காக ஏற்படவில்லை. இவள் தன் மொளை அனுபவிப் பதந் து உடம் பெய்வளர்த்துக் கொள்ள இவன்கும் எனவே, நவையாகச் சாப்பிட்டே முன்மு மகிழ்ச்சியைத்து, இவன் கீழ்மாளை அறைபவிக்க வசதியாக நடவடிக்கையிலான்.

ஒரு ரீரம் பிராந்திய வளர் வதந்யாக இவைப்பும் காமத்தை வைத்துப் பின்னர் தோற்றுத்தைக் கொடுக்கிறான் இறைவன். இவன் இருடி வாழ்வதையோ இவனால் இன்னொரு ஜீவன் பிரம்து வளர்வதாலோ எனவை பிரபோதனாப் பழைய கர்மத்தை அறைபவிப்பது நல்ல இல்லை என்று பயன்து இவனுடைக் கிருபை காலோம். போதுமாக என்ன ஜீவங்களும் காப்புறோத, சோப, மோக, முற மாதசரியங்களை அதிகப்படுத்திப் பாலந்தைப் பெருக்கிய நொள்ள நூரைவ தெரிகிறது. கர்மத்தைப் பகுதித்து மோட்டம் அடைபவர் கோடியில் ஒருவர்க்கட்டு தோன்றுக் காணவில்லை என்ற சர்வதை வழங்கும். இதனால் ஓர் உதாரணம் மூலம் விஸ்மயமாம். ஒரு மயைத்தலில் இறையப் பழங்கள் உண்டு. பழம்

என்டாவதன் பயன் ஈறால் விடைபிளிருந்து மீண்டும் மரம் கோலி இரும். ஆனால் ஒவ்வொரு மாயரத்திலும் எங்டாலின்ற அத்தனை பழங்களில் உள்ள விழும்களும் மார்மாவை உலகிலே வேறு எதற்கும் இடம் இராகு ஒரு மரத்தெலுள்ள மாற்றுக்கணக்கான பழும்களில் ஒரே ஒரு விந்து முழுமாலை நாம் மகிழ்ச்சி அப்பவில்லையா? மீது யானால் பாலே போர் விட்டனவே என்று வருத்தம் உடைகிறோமா? இதைப் பொலிவே நம்மில் கோடிக் கணக்கானோர் முத்தியடையாரு போன்றும்

பரங்கிலை யாராவது ஒருவர் மூத்தமானதைம் பொதும் கீருஷ்டியின் பயன் அயுசே. இறைவன் முமிலில் யாருக்குக் கை கொடுத்து ஏற்ற வேலை ஒருமா அவ்வளி உயர் தினாலயில் வரவாரான்.

நமது கண்ணாங்கலை பிரத்திநிதி சாமாகப் போன்றும் இயற்கை அமைப்பை, அதன் இபக்கத்தை, அனுமானம், ஆடி, வாட்மீயலறையின் மூலம் அராய்ந்து அறிந்து இறை உண்ணமைய உணர்ந்து உடந்த அட்டவோமாக.

வாரகர் உள்ளத்திலிருந்து

தமிழ் குழந்தையை பேரவை மாது தோறும் கொள்பிரி டு ஸ்ரீ முனிக்கிதம் "ஞானச்சட்ட" மலை ஆஸ்திர தவழாகு வாசித்து வருகின்றேன். இறைபுக்கிணியையும், சைவ சமய நேர்க்கணவையும் சிறந்த முறையில் விட்டு வரும் வகையில் ஞானச்சட்ட இறைபில் வேளியிடப்படும் கட்டுரைகளும் ஏனெய அங்கங்களும் அமைந்துள்ளன சந்திதி முருகன் மாதம் வரும்போது எனது விடுதியை அமைத்து போன்ற முலம் இத்தனைப் பெற்று வாசிக்கும் போது பெறுகின்றோ. எது குடும்பத்தினருக்கும் மந்திரம் நன்பாக்களுக்கும் இத்தனை நான் வாசித்து பிறகு படிக்க கொடுத்து வருகின்றேன்.

சிறந்த அச்சுருதியில் வணிகப் பட முகப்புடன் எழுதும் மாதம் போறும் "ஞானச்சட்ட" மலை வெளி பிட்டு வரும் வேரவைக்கும், மலைக் குழுவினாருக்கும் எனது பாரப்படும்பட்டாளையும் நவீரியையும் தொவில்துக் கொட்டவேண்டும்.

நா. டி. சந்திசாமி
பண்டத்திரிப்பு.

யார் இந்த (ச) சீசல்லம்மா

சுசிதாண்தா ஆச்சிரம்

(தொடரச்சி..)

ஸ்ரீசக்ஷிதாண்த சவாமிகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

அன்பா கூறியதைக் கேட்ட சவாமிகள் மனச் சிகிஷை கூரியிருப்பதைக் குறித்து அன்பான் தமது குருநாதனை நினைந்தவராய் தாயைத் தேடியோடும் பழக்கமான்று போல் ஓடிச் சென்றார். வேதாந்த மடத் தீத அடையிருப்பது குருநாதனைத் துரிச்சித்து உள்ளமுடுக்கி அன்புடன் வணக்கி நின்றார். தமிழ் பெல்வனின் தலைப்பாலிகளைக் கண்டு ஆண்டத்திருந்த மகாதீவா சவாமிகள் அவரை அன்புக்கிய துணைத்து “என்பதிதாணந்தமடா நீ” என்று கூறி அதே வதிந்தார். அவ்யூ தூய க்கடி தீடு பெயிரி அவர்க்கு வழங்கி வரலாயிருந்து பேராயிரும் உடையார் எனப் பெற்றிராரால் இடப்பட்ட பெயர் மங்கைப்பொழுது குருநாதரும் அதற்கு கணமரிக்கால் வழங்கப்பட்ட தீடு நாமமாகிய “சுரியன்சூரம்” என்பதை அவருடைய நாமமாயிற்று. அந்தத் துய சிரேஷ்டரில் மக்கள் கைத்திருந்த பக்கி மதிப்புக் காரணமாக யார் சுசிதாண்த சவாமிகள் என்பரந்து ஒவிந்ததும். மக்களும் அவரை சுசிதாண்த சவாமிகள் என்றே அழைத்து வந்தனர்.

தலை வாழ்வின் சிறப்போடு தமிழம் வந்தனட்டு, கணார்க்களை

வேநாந்த மடத்தின் பொறுப்புகளை ஏற்றுமாரு மகாதீவா கணார்கள் வெள்ளினார். ஆனால் சவாமிகளின் மனமோ ஏகதேச சந்தபாச வாழ்வையை விநியூபி நன்றாக தயங்க குருநாதராகிய மகாதீவா கணாமிகளிடம் சவாமிகள் தூம் ஏகதேசியாகப் பிச்சைபெற்று தலை வாழ்வை உயர்தலை குருதேசியாகப் பிச்சைபெற்று தலை வாழ்வைத் தொடர்ந்து கூடாதவியிருப்பதும் உயர்விருப்பத்தைத் தேர்வித்து அதற்கு அணுமதியும் ஆயிராம் வேண்டி நின்றார். குருநாதரும் அதற்கு இணங்கி, “ஒருக்காடு மக்களுக்கு குருவாகவும் மகச்சரந்த மகாவாயவும் தீக்குறவாப்” என அன்பான் வாழ்த்த விடை கொடுத்தார். சவாமிகளும் குருநாதனை அணிந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு தயங்க ஏகதேச வாட்சால மீண்டும் ஆரம்பித்தார்.

கணாமிகளின் ஏகதேச வாழ்வைப் பெறும் பாஜும் தெவ்யராட்சிப் பழுத்துகளிலே கழிந்தன. அனேகமாக இவர் சாவகச்சேரிப் பந்துத்துக்களிலேயே கறித்திரியார். சவாமிகள் கையில் கார வைக், திருக்கும்

* வாந்தைகள் வேறும் நிக்குமிழ்வள், ஹயங்களை தங்கக் குளிகள். *

வழக்கமில்லாதவர். பொருளாகச் சுருளியில்லாதவர் இவர் என்பதை இந்னால் நாம் அறியலாம். இவர் கேள்வியென்றாலியாகப் பிரச்சனையெற்றுந் தவவாழ்வு வாட ஆரம்பித்த கோதீ டட்டற் பஞ்சோ உடக் கூக்கோக் காற்றுப் பற்றோ அந்தவாயிலிட்டார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். கொறுப்புக்கூடங்களிலியும் இவருக்குரை போந்த மான் பொருள் ஏதும் இருக்கவில்லை. மாடுப் பூர்வைட்டியை இரண்டாக மடித்து இடுப்பில் கூறியிக் கொள்ளவரிர், இருங்க அடி காட்டுவாக் கொண்டிருப்பார். சீசிட்ட குரலில் கடைப்பயர் கால்நிறேனி கொண்டு இவரின் நிருமுகம் மட்டும் தேஜுகடன் குளிப்பற்று விளங்கும் இதுதான்

துவரின் நிருவருடை இயல்பின் கருக்கமாகும்.

பிரீ சக்திதாணந்த கலாசிகிளின் வரலாற்றுப் பகுதியின் அரும்பப் பகுதி மே நாம் இங்களை கண்டதாகும். அவர் தமது சிட்களை ஒட்ட மொன்றை முஸல் ரயாலியாலும் வரையுமான வரலாறு நினைவு ஸ்ரீசர்விநானந்த கலாசிகிள் எழும் கவாயிகள் என்று போன்று கலாசிகிளின் கார்த்திகை நடைபெற்ற நீகழ்வுகள் பெறுப்பதுதிப்பண்டி. அப்பதுதிகளை இந்நாளில் இவிலாருட அத்தியாபங்களிலும் காணலாம். இவியின் நீர்ம் செல்லம் மாதும் கூட சமயாரின் வாழ்க்கையை வரலாற்கூட்டுச் செல்லவாம்.

தவவாழ்விட்டிகோர் தவக்குடல்

மட்டுவில் பழியில்லாத குடும்பத்தை விட்டுச் சுலாரியின் நிருவருளை கதியெயப் புறப்பட்ட அம்மையார் மலை சோந்த ஈராகிய கைதழக்கு வந்து சௌந்தரி. 1958ம் ஜூன் இது நிகழ்ந்தது. கைதழை அடிட்டு அம்மையார் நன்று தாயார் வீட்டிலே தஷ்க்கிருந்து இவை சிந் தன்னிடுவன் காலத்தை மழிப்பாராயானார்.

அம்மையார் நன்று மனவரை விட்டு இவ்வாறு பூர்ப்பட்டது தொடர்பாக ஊர்மக்களும் ஏற்றினாக்கநும்

காக்கு வந்தபடி வரை பாடவும், ஏனைம் சொய்யவும் தனிப்பட்டன. இது அம்மையாரிற்கு யிது, மூத்தை அளிந்தால் "நா நா உடன் உடன்தேச மோகங்கை கேட்டு உடன்னாலேயே நம்பி இறைவனை நாடு வெளிக்கட்ட வேண்டு இது தான் பரிசோ? என மளம் மிக வருட்டு அழுவார். அம்மையாரின் இந்தினை புணர்வு கலாசிகள் அம்மையாரிற்கு பத்திரிகீ கூரும் மதுக்களை எழுதுவது வழக்கார்.

நூலாக்டர் ஜப்பி
ரந்திரியன்

அவற்றில் சில கடிதங்களை இனி கால்போம்.

குருவிய துணை

அன்பு நிறுத்த இருவருக்கும் மற்றும் யாபெருக்கும் எழுதிக் கொள்வது,

இறைவன் பாலெருக்கும் துணைப்பிவாராக் மேறும் எங்களுக்கு ஒரு தூயமயில்லை. அதுபோல நீங்களும் குறையற்ற இருட்டை குருநாதன் பூஷணப்பிவார், வீணாவு அபராதக் கதைகளிற்கு செல்சாய்த்க் கேள்விடம். எல்லாம் வல்ல இறைவனே அதுத்த மறுமொழி கொடுப்பான். உங்கள் உள்ளத்தை நல்ல இடமாக வைத்து நூதால் போதும் வேறு விசேசரிஸ்கால் இப்படிக்கு வாயா

"ஊவாயை மூட உண்மூடியில்லை"என்பதை விளக்கி மற்றோர்

கூடிடார்.

குருவிய துணை

சாவகச்சீரி

17.01.1958

குருவாதுவின் கிருபா கடாட்சட பேற்று வாழும் அம்மா இருவருக்கும் மற்றும் யாபெருக்கும் எழுதுவது.

உங்கள் கடிதம் கீட்டத்து சகலதும் வாயிழ்துறிந்தோம். மேறும் எவ்வளவுக்கு உலகம் தூந்திக் கால்க்கவிற்கோ அவ்வளவுக்கு எவ்வழும்கு இறைவனின் கருவையும் பாவலிமோ கூறும் உண்டு. நாம் செய்த பாவத்தை மற்றவர்கள் பறித்தெடுத்தால்தானே அம்மந்து அவன் திறுவாடு கிடைக்கும். வானி நாயவியை அடிமை கொண்ட முருகனை, வேடி குலம் நிந்தித்தப்பின் தங்கள் நழியாளமாயும் உணர்வில்லையா? வாதவூரரை நிந்தித்த பாவந்து நாடு பின் அவைரா போற்றுவில்லையா? பட்டினத்தாருக்கு நஞ்சாட்டிய தமக்கை உடனே திட்டவை அடையவில்லைபா. தப்பக்குயும் நூலாம்பந்தனருயும் தன்முதல் சமணகுலம் வேற்றாடு அபிவிள்லையா? கோவலனைத் தன்முதல் பாண்டுநாடு தீவிடுப்பாயுவில்லையா? பேசவை சிலுங்கையில் அவைத் துக்குலம் நாடற்றுத் தீரியவில்லைபா? இதே, போல் அடியார் பெருமையுணர்வா நிந்தித்தவிக்கணாத் தன்முதல். இறைவனின் மகிளமாயுறுத், இழுங்கங்களும் இருதிபில் இக்கத்தாக் அடையாய்வு; உங்பதை உணர்படிம். எங்கள் இறைவன் இந்துகும் வரையும் எவ்வ வகை மொழிக்கும் சொலி காய்க்கும்.

இப்படிக்கு கவாயி.

"எப்பொருள் யார்யார் காமி கெட்பினும் அப்பொருள் யெய்ப்பொருளா கான்ப தறிவு"

(நோடரும்...)

முதலில் நல்தபேரு பின்னர் விரும்பு.

சேவ்வாந்தீநி ஆலா சித்தீந் தேர்கள் தோன்றிய வரவாறு

முழும் உதவு

இலங்கயமந்திரு நாட்டில் மியவர் புதூ மிமிய முருகன் மூலையும் சேவ்வாந்தீநி முருகன் மூலையும் திது வாற்புத்தமான ஓர் ஆலையாக அன்னதான்ட வாகன் என அகிளியும் போன்றி அறாற்கும் எம் பெருமான் பானி வருவதற்கும் பிற இலங்கை குபா ரெவெலிவ இலங்கையிடு திரு புதிய சித்தீந் தேர்த் தேர்கள் அனுமதியைப்பட்டுள்ளன. 1987-ஆம் ஆண்டு வன்றோழினில்போது எம் பெந்துவின் தேர் முஞ்சாக சேதப் பத்தப்பட்டு எம்கைப்பட்டது. இத் தமிழ்வத்தில் காரணமாக எம் கைவு முக்கள் இரத்தக் கால்வீரி விட்டன. அதன் பின் கடந்த மகோந்தசவு வேபவாக்களில் கட்டுத்தேரில் எம் பெருமான் எழுந்தருளி எந்து பம்தாக்கநூத்து கா-சி துளியுமா. 2003-ஆம் ஆண்டு தேர் உறுபுவத்தின் போது கடந்ததேர் ஆண்கு குடை ராய்ந்து, இவற்றிற்கு என்னும் அங்கு முள்ளான் இந்து சமய மனாச்சார விஷயங்களும், முந்மூக்கத்துமான ஹிராதி, மகேல்லியுன் செல்வம் நூதித்தின்கு புதிய சித்தீந்தேர் ஒன்றை வியல் முந்மூக்க செய்யு கூடுதல்சம் மூபானாலும் சித்தீந் 32 கால் உயர்த்தின் திருவிட முக்காந்தீர முப்பல் தேர் அனுகூக்க முடிவு ஏற்றுநார். அவ்வாறு, அனுகூக்காந்தீந்

அனுளை அனுகூக்கர் ஆலையாக மாறும் பிராபகாரமணியுமான கே. கே சுப்பிரமணியத்தி ம் ஸ்தபந்தலைப் பதோ-ஏ செய்யும் பொருட்டு பாறுப்பை வூப்பன தீதார் திரு கே. கே. வர்த்திராஸ்வரியாக மிகவும் திறமை எப்பந்தவரும் முழுமிக்கவரும் கூவ உலைல் ச-ள்ள வைவு ஆலையாக அனுகூது 25க்கும் கேற்பட்ட ரிட்ரியத் தீதர் கணை செய்துகருமான கொழும்பு ஜெனா சிற்பக்கணக்கை கூடத்தில் பிரதம எதுபதி திரு விவானமுத்து ஜெயபகாந்தவை தெர்ந்தெழுந்தார்கள்.

19.11.2003 தேர்த்திருப்புக்கை பம்பலம்பிடிடி பிரமாணிக்க விதையகர் ஆலைத்தல் சமய முறைப்படி ஆரம்பித்தார்கள். 5.2.2004 பென்வாபுக் கீழானம் கொழும்பினிருந்து ஜோனிகளில் வந்த அடித்தவம் கூபிடியக புதையின் பின்னர் எதுபதி நிதையாந்தன், முள்ளான் அனுகூக்கர் பிரே தி. மகேஸ்வரன், ஆலையப் புச்சகாலன், திருப்பல்லிச்சுப்பயினை, வள்ளிப்பு ஆலைவர் அங்காகாலன் சுவப்பநிலைவர் திரு அன்னதிரிக்கம், கிரு திருமதி கே. கே. சுப்பிரமணியம் முதலாலோர் வியான முலை வருவை

ஈ வாலிபுந்தகை கட்டுப்படுத்தினால் போதிப்பு நானே கட்டுப்படும். ஈ

தந்து ஆரம்பவிழாவு சிறப்பித்தனா சந்திநியான் ஆக் சிரம கவாம் மோகணதால் முள்ளிலையில் சகல ஏற்பாடுகளும் சேய்யப்பட்டன. சந்திநியான் கருணாயினால் என்கொண் வடிவில் அமைந்து இருந்திருத்தேர் 32 அடி உயரத்தில் சேய்யப் பட்டது. இந்தேரில் தொண்டமானாறு செல்வச்சந்திநித ஆழயெழில் ஆரம்ப கால வருணாழகன் அருணம்பாக சத்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திருந்திருத்தில் முன் பக்கம் யிகவும் அரூகாகலம் கவர்ச்சி கருமாகலம் விறு கொண்ட நான்கு குதிரைகள் தேரை இழுத்துக் கொண்டு பாயும் பானங்களில் சிறத்திரிந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தேரின் பெரிய யாழிகள் இலங்கையில் மற்றும் தேர்களில் காணப்பட முழுயாத வடிவில் ஸ்தபதி அவர்களின் கைவள்ளுத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேல் யிமானத் தீவில் 24 கந்தால்கள் பறக்கும் பாலனாபிள் பொழுதையை வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கமர் 10 மாதங்களுக்கிண் இப்பெரும் சத்திரித்தேரை அமைத்துத் தந்து எப்படியிருவதை ஒழுய காந்தன் எல்லாவற்றுக்கும் முருகன் அருள்ளான் யாரணம் என கண்ணி சொன்னது குறுவார். செல்வச்சந்திநிதி நிருப்பிச்சுபை மூலம் விழுமாயப் பெறுமானாக்கு 21 அடியில் வட்ட வடிவமான சிறத்திரியும் தேரை அமைத்ததன் வகையில் ரூபா

ரீல்டெச் செல்வை செய்துள்ளனர். தேரின் வெள்ளோட்டும் 27-08-2004 வெள்ளிமகிழ்ச்சமை இனிதே நன் பெற்றது. இம்முறை விழுமாயகா, முருகன் இருவரும் புதிய தோகளில் 29-08-2004 ஆய திகதி தூயிழறுக்கீழ்மௌம் பலானி நந்து காட்சியைக்கால பல்லாயிரம் மக்கள் வேண்டும்.

எங்கள் எல்லாயி ஜெயகாந்தன் குடும்பம் சிறந்த ஸுஞ்சிக் குலைக் குடும்பம் குரை ஜெயக்கலைக் கூடத்தை நிறுவி, வன்டன் மாநகருக்கு 7விழுப்புத்தேர்மூலம், 2தங்கத்தேர்களும் செய்துள்ளனர். இவற்றுள் ரூபாஸ் (Tootasing) முந்துமாரியமன் சிறத்திரித்தோ நிக் குழகானது. மலேசீயாவில் சிறத்திரித்தேர். இலங்கையில் கப்பித்தாலவுத்தத, கொங்கனித்தேர். செட்டியார் ஷெரு முத்து விநாயகா கோயில், கண்டி கட்டுக்கலை பிள்ளையைரி கோயில், மழுரபதியில் சிலன் கோவில், தேர்மகளோரு பல வாகனங்களும், கொடிக் காம்பான் காந்தும், மனவல்லாரமும் செய்துள்ளனர். சிறந்த ஸ்தபதியான இவறுக்கு பிரீஸ்கா ஏர்ப்பிள்ளைஸ் பிழுவுமையும் கெளரவும் அள்ததுள்ளது. (Master Traveller Person) குறிப்பிடத்தக்கது. அடக்கம், கள்பு, போறுமை, கண்ணியம் மிகும் எல்லுயிர் ஜெயகாந்தன் முருகன் அருள்

பெருநாள்.

எங்கள் ஒசைப் பேரியார் கே. கே. சுப்பிரமணியர் அவர்களின் பேருந் தங்களையிணாலும், முயற்சி யாலும் முருகன் அருளாலும் 10மாதத்தில் சென்வச்சநிதியான் திருத்து செய்தது பேரும் பாக்கியம் என்று எதுபதி கூறுபின்றார். இதுவிடம் அவர் நிற தி. மகேஸ்வரன் திரு அன்னவிக்கம், நிற திருமதி செ. ரீ. சுப்பிரமணியம் முயற்சி திருப்பல்லி சுப்பியினி, சுதாநிதியான் ஆச்சிரம ரீமாநதான் குவாகிள்ளி, சிறப்பாக ஆலய நிர்ணயகிகள், புரகர்கள் அவனவாராயும் வாற்த துக்கார் நிலரின் பாரியர் வெது மிகவும் உழைஷனமாக இருந்தார். அப்படிப் பெற்று சிறப் பூரியர்களும் “வந்திரீம் தநுவான் செல்லும்நிதியான்” மேன்னால்கொள் வாசவநீதி விளங்குக் கூடப்போனார்.

குறிப்பு - ஈழந்துக்கிதம்பாற்றில் எழுந்தால் இருக்கும் அருள்மிகு ஆடல் வல்லவனுக்கும் பித்திரத்தோ உருவாக த்ரு. தி. மகேஸ்வரன் எதுபதி ஜெயகாந்தான் வசம் பொறுப்பை ஒப்பட்டதார். இத்திருக்கியோவிலில் ராமன் எம்பெறுமான் தீரிமுடி திருச்சுவாராக அல்லாமல் ஈச்சிக் கொண்டு யாளாராக அனையப்பெற்றின் காரேவிப்பது தனிக்கிடுமா.

மைக்கன் எதிர்க்கு

தானமும் தருமமும் பிவகற்காகவே மனிதநியாகுக்கு இணைவொல் யையன் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. விளையுகளில் பானன் ஏன்னைத்தலிரு மர்மாவகங்கும் கைகள் இல்லை, யானன் தனக்குக் கை இருந்தாலும் கூட தனனமும் குறைந்தும் செய்வதில்லை. அது மால்நிருவன் கை இருந்தால் கூட குறைந்தும் செய்யாத பாலையைப் பற்றிவருவது தீரிவிரும்பான் “யாவைக்கீல்லை நூளனமும் முதுமும்” என்று பாடினார். முநுகட்டு நூமாணுமிலூ பன்னியென்று கருக்கள், பன்னியென்று கருக்களாலும் பழுதாக்குந்து து வாய்வாரி வழங்கும் கந்தனாபினால் முருகனை வள்ளல் என்று வாழ்ந்துமிருந்தும்.

- வெப்பார்.

இ நீய பண்கைத் திருத்துமும் கண்ணி, தலை பண்கைப் போனிவூர் செப்பும் கு

அட்சைண்ட பீரது

திருமதி யோகேஸ்வர சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்.

பக்குவப்பட்ட ஆஸ்மாலை இறைவன் தானே சென்று ஆட்கொள்ளுமேற்ற பல அடியவர்களை வரலாறுகள் முலை நாம் அடிட முடிகிறது. ஒன்னாருவரையும் ஒவ்வொரு கணமயில் கூன் ஆட்கொள்ள தின்றான்.

திருநாவுக்கரசர் பெறுமானை இறைவன் ஆட்கொள்ட கதை நா அனைவரும் அறிந்ததே. அவர் மனை சமயத்தவராகவிட்டதைக் கண். அவறு சீகோத்ரியான திலகவதியாதன் தமிழையில் மனத்துமாற்றி செல்சமயத்தவராகக் கேள்வி மொழிய இறைவன்வாந் தினரும் வேண்டியார் இறைவன் அவறு வேண்டுவில்லையாகவும் திருநாவுக்கரசின் பக்கு இறை கண்கும் அவனு ஆட்கொள்ளப்பட்டிருவாம் கொள்டார்.

திருநாவுக்கரசுக்கு குணப் போயை இறைவன் ஏற்படுத்தினார் எவராலும் அவனரக் குணப்படுத்த முடியவில்லை. துமில்லையாரிடம் அவன் சென்று, தம் சூரிய பற்றிக்கூறியபொது திலகவதியார் அவருக்குத் திரும்புகொடுக்கு. அதுனைத் தினிக்கேப்பதை திருவதிவகை வீட்டாளத்தில் ஏழாது குளியிருந்த சானிடம் அழுத்துவ சென்றார்.

வீட்டேக்கறையறப் பணிநட சூற்றாயிவாறு வீலக்கக்கனி" எதை

தொடங்கி மருஞ்சுக்கியார் பாடிய ஸ்திரிக்கதால் மகிழ்ந்த பிவப்பிரான் "திருநாவுக்கரசர்" என்றும் சீயலாச் சூட்டி அவ்வடி குலைநோயையும் தீர்த்து அவனை ஆட்கொள்டார். இவ்வாறு நாம் ஆட்கொள்ளப் பட்ட கடு நாவுக்கூறு "மெருபேஸாம் வெள்ளீரு சண்னிதிஹ உமரியான தாள் தொழுதே" என ஆரங்கிமும் நிருபதிக்குறிப்போடு காந்திரிக்கப் பட்டுள்ளார்.

"சிவபெருமானை வாவாய்கி உப்புக்கா, விடுத்து சமை சமயத்தில் இவைந்திருத்து எல்லாவும் கவறி" என்று கழிவிருக்கப்பட்டு ஓவ்வொரு தேவாரத் தீவி திருத்தியிலும் அதற்குக்கூறும்யான ஒருவையையும் கூறிப்பாடுயிர்க்காரி. முன்பு அமன்ற களின் பொருளிக்கட்டு என்று பாலத்தைப் பெற்றுவித்துக் கொண்டிருந்த எனது உள்ளத்தில் உள்ளிருந்து கள்ளத் தூத்துக்குள்ளி தில்லாது சொய்து, ஏற்றுக் கொட்டு, எனக்கு கேட்டு நீந்தி அதன் மூலம் என்னை ஆட்கொண்டு, பிரயிப் பின்னி நீத்த திரும்பார்கள் குடுக்காண்டுள்ள ஆபூர்வன் அராயை யிருந்தும் விழியில்லாது சமைனை பிருந்தேனே இது அம்மிருந்தும் கூடியதாக அதனை விட்டு முத்தை ஒந்ததாகும்.

பெறுவதித்து என் பாவத்தை ஏ பண்டெளம்
குட்டாகள்தம் சோன் வே கோடு
ஏருகுவித்து என் உள்ளத் தீ உள்ளிருக்கு
கள்ளாத்தைத் தள்ளி போகவி
அருகுவித்தும் பிள்ளைட்டி ட்டெயான்டு
பின்தீத்து ஆகுராத்
அருகிருக்கும் எதியில்லி ஏ மதிபுக்க
மாம்விலைத்துக் கிர ஸ்த வாடே.

என்று நந்தபுரி கத்தியுள்ள தேவாரத்தில் மூலமானாம் கொடுத்து பிளபிரான் காம்மை ஆட்கொண்டதை அவர் பாடிப்பன் என்று. ஏனென்று தேவாரங்களில் அனாரா ஆட்கொள்ள இறைவன் ஒப்போடு மெய்ப்போடுவளை ஒதுவிச்ததாகவும் உள்ளத்தின் உள்ளிருத்து உறுதியாக புயதாகவும் பால் காலையில் தேவீத்து பாதம்

பாட்டிப்பதாகவும் காறிவு (மேப்பயிற்சி) நந்ததூயங்கும் தன்னுள்ளாம் சோயி வாக்கி அவ்விளையை ஆட்கொண்டு தாடுவும் தன் அணுபவங்களை ஆங்காங்கே தெரிவித்தும் பாடிப்பன்றார். உதாரணமாக இப்பகுத்தியுள்ள மஞ்சிராக தேவாரத்தில் அவர் கூறும் நூல் ஆட்கொள்ளப்பட அனுபவிக்குதைப் பார்க்கலாம்.

பாப்போதிரி பவனவாய்ப்பு பா	நத நூரூ
தலைபோடு பிரிதா	ஈன
ஒப்பிட்ட ஒதுவித்துள்ள உ	நந்தியர்
உள்ளிருந்துஅங்கு எ	ஏதிகாட்டி
ஏப்போதைக்கு எப்போதா	ஏட்ராஸ்கட்டி
ஆரம்தாம் ஆகுராவை	ஏற்பாளிக்கு
பய்போதும் நினையாகே ந	ஏற்பாளிக்கு
ஏலுசி குறுது எம்ப்பு:	ஏந்தி

இதே தேவாரத்தில் பாடிப்பன் எது போன்றீ ஏனைய தேவாரம்களிலும் தான் சமவாயாப் பீரந்ததற்குமாக வருந்தியும் தன்னை இறைவன் ஆட்கொண்ட அனுபவந்தைக் கூபிப்பி ஒருவையும் குரும் நளது முன்னைய

உவலூர் கட்டிக் கழிவிருக்குப்பட்டும் பாடிப்பன்னார் இப்பதிகத்தை ஒமுல் கொடு டாஷ்கரார் இலையளையால் ஆட்கொள்ளாப்பட்டுமொது பெந்த அனுபவங்களை ஒள்ளு உணர்வாம்.

நூல்சுட்டா ஜப்பா
அந்தியாயம் - 80

சந்தித்யான்

(தோட்டச்சி...)

மாண்புத்தை மேன்றைப்படிக்கும்

மாண்புமிகு கோட்டப்பாகுகள்

(மாண்பாரசுத்திலிருந்து)

கிழம்புப் பாகவ

சிவத்திரு ஈ. குமாரசாமி ஜெயர் அவர்கள்.

தனது நூற்றுபத்தில் வர்களும் போலில் இறந்து போயினார் என்பது கணம் அறிந்து கொண்ட மன்னன் திருச்சு ராஜாராஜன் பெரும் சோகத்தில் மூட்க யிருந்தான். அவன்வர்ங்க நூற்றும் அவன் மனமைத்த தாக்கி அவன் பெரும் விசநந்தில் மூட்கியிருந்தான். உழையன் மன்னனுக்குத் தேருதல் மொரிகள் பலவற்றைக் கூறுவாளான். “மன்னா போரில் அழிவு என்பது சக்குடு நல்லவா? உம் பொருட்டுத் தான் ஏந்துகளைபோ நாட்டு மன்னர்களும் பதிரெட்டு அக்குரோணி கேணுகளும் அழியும் எட்டன. எனவே அவர்களுக்கும் உம்புதல்வர்களுக்கும் இயாவியக் கியைகள் செப்பாலேண்டு மஸ்ஸனீ? நந்து நாம் ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க முயல்வேயாம்.” என்று சந்தூபன் கூறுவாளான்.

சந்தூபன் கூற பலற வைப் பெவிமுடித்த மன்னன் “சந்தூபா பதில்லீர்களைப்பும் உற்றார் உறவினான் பர்களையும் இழந்து உபரிசால்வதைச் சாத்தி பயன் பூண்வே வேரிய அரிசங்களைச்

பெவிமுடித்து ஏற்று நடந்தால் பாபந்தை நான் இப்பொழுது அனுபவிக்கி கேட்க. உதவுமான் அனைத்தையும் இழந்து சிறிகாட்டத் தாங்கள் போன்று பிரதிவிடியின் முற்பெறப்பீல் செய்த பெரும் விளை என்று கூற விரும்பு அல்லது படித்துக்கூறுது பிராமி, என் செப்பினான் என்று பற்பலவாறு கூறித் தல்க்கலாளான், மன்னனின் பரிதாப நிலைமைப்பும்கண்ட விழுப்பு மிகவும் கவனமல்லபட்டவராயத் திருத்தராஜார் ஒரு இராக்கி “மன்னா மனைத்தத் தனர்ன்! வேண்டும் மனம், ஆபா, பதவி, உடல், உயிர் எல்லாமே நிலைமையானவைப்போல். ஸார்வி என்றை இவை எல்லாவற்றிற்கும் அழிவு ஏற்படுவது என் நூ இப்பாக்கலீய. எனவே கவனமல்லப் பூரித்து நடக்கவேண்டிய மாரியால் மனம் மனவிற்கும் பெற்றபடிக்கள்” என்று ஆறுரதல் மொழிக்கணக் கூறுவானான். ஆவ்விலைண்டில் அங்கு பிரச்சனை மாயிய வியாப மகா விஷிபும் மன்னாலுக்கு ஆறுரதல் கூறும்

வளையில் “ஸமந்த நன் பொல் வத்ஸைக் கவளமாகு சே’ இக்கொள் மட்படைவ எதுவும் இல்லாததும் அன் ரி நடப்பநிலை வை. நீ யாவற்றையும் அழியும் அறிவாரி. இப்பெற்றும் அளர்த்தங்கள் எல்லாம் தேயில் சங்கற்பற்றுல்லேயே நன் பெற்று முடிந் துள் எது. நீ கவளைப்படிந் துவபும் அன் விராம் என்னத்தை புதேஷ்டிரன் அறிந்து கொண்டால் அவன் நன் ஏ பின்றப் போக்க முயக்கவான். புதேஷ்டிரன் கறுத்தேர்த்தவன். கறுதை யியை டையவன். டைன் என் அவன் அன் புதையும் மரியாதையுடையும் நடாத்துவான். எவ்வெ உனது கவலையை விட்டிட்டாரி” என்று கறுனாளார். வியாசமயினிடபின் உறையுடைய மனத்தைத் தெரியான மன்னான்.

பேர் முடிக்கடந்து விட்டது. ஆஸால் பாண்டவி அவின் மனதில் அயையிரி வந்தவில்லை. சகோதரர் கன்னடும் உற்றியார் உற்றனினர் கன்னடும் இழந்த கவலை அளர்க்கணாப் பெரியும் வாட்டியநு. போரில் வெந்தியன் ந்தகைக்கான மயிழ்வோ குதுகல்லோ அவர்களிடம் காணப்படவில்லை. அங்கார் இன்றைத் தயை பொய்ய நந்ததயாகிய நிறுத்தாவற்றி மன்னன்னே ஏற்கிக்க வேண்டிய நிலையில் அதற்குரிய யசையை ம் இன்றீக் கவலைப்பட்டன். புதல்வரிகளை இழந்து துயருற்ற பொரிய நந்ததயை எவ்வாறு காளச்

சேல்வது? என்ற தயக்கத்துடன், ஆனால் சந்தியில் உறையுடைய நோக்கும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை அன்க் கவலைப்ரான் உடன்பு மனத்தைப் பார்க்க வேண்டுள்ளன்.

அஸ்திவாராத்தை அடைந்து அரன்மனைக்குச் சென்று பெரிய முங்கையை அளவிடுவரும் வளாங்கி நில்லூனி நங்கள் பெயர்களையு, தொலித்து வளங்கி நில்லூனி பாண்டவர் புதேஷ்டி சோகந்த்தில் ரூட்டினிருந்த தீருத்ராஷ்டிரன் பீம்லைத் தழுவிய கொள்ளப் படி பிரியமாய இருந்தாகக் கறுவானான். மன்னனின் கூற்றைச் சொல்லுத்து கண்ணப்போன்ற பிரமண மன்னன் அருகே சேல்ல வீடாறு கடுத்துப் பிழைப்போன்ற இருங்புப்பாலை வுன்றை மன்னன் மூன் வியாக்கி பீமன் முன்னிருப்பாக எடுத்தாளாத்தார். ஃ. ஒன் மன்னன் யிருந்து வந்திருள் இரும் புரிபாலையைத் தன் பஸ்முழுவதையும் பிழோக்கத்தைத் தழுவிய கொண்டான். பெரும் பலசாலியான மன்னன் ஏ எடின கன்றை மொண்டிருந்த கோபத்துடன் தழுவியமையால் இரும்புப்பாலை கீக்குறாதாயியை. ஃ. ஒன் பீமன் இந்து விட்டான் என்று கண்ணியுத்து தீருத்ராஷ்டிரன் “பீமேயை பிரசோன்” எனப் புலம்பத் தொட்டுக்கிணான். மன்னனின் கோயந் தனியிலும் இப் பொழுது நான் பிரமணக் கோண்டு விட்டதாக நினைத்து வருத்தப் படலாவான். மன்னனின் பிலைப்பை

யும் மன உணர்வையும் புரிந்து கொண்ட கண்ணப்ரான் அவனுக்கு ஆயுதல் கூறி “மனி என கவலைப்பட வேண்டாம். பீமன் இருக்கவில்லை, புதுக்கிராகோகப் பதங்களைத் தருமத்தினின்று தவறு சொல்லிட்டது. நடந்ததைப்பாறாற் இன்க் கவலைப்படாதிரும்” என்று எடுத்துக்கொத்தார். கண்ணப்ரான் கூறியவற்றைச் சொல்லிமுடித்து யிருத்தாது டிரன் வெட்கரும் வேதனையும் அடைந்துவளாய் “கேசவா, நி காறிப்பது உண்மைமான். பந்திர வாந்தைச் சுன்னால் வாழித்துவற வெந்தூவிட்டது. ஜிப்பொழுது நான் உண்மையிலோ பிம்பைக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்” என்று காறானான். பின்னால் பாண் வர்கன் அனைவரையும் அன்புடன் தழுவ ஆசிருதித்தான்.

இறுப்பினர் தீருத்ராவுடு, மன்னிடம் விடைபெற்று அனுமதி பெற்றுக் கண்ணாலும் பாண்டவர் கஞம் காந்தாரியைக் காணச் சென்றனர். பாண்டவர் கள் யினாநிலை பெரிதும் பழிப்பானந் தீருமிழும் மூறு நால்களைப் பெற்று ஏடுத்தவர், பெரும் வீரர் கன அவர்கள், அவர்களை இழந்து பெற்றியெடுத்தன இருக்கிறான் தமிழ் பெரியக்களை என்பதனால் அவர்கள் நடுக்கம் கொண்டன, சிறந்த கற்புக் கரசிபாகிய காந்தாரி தமிழ்மாசுச் சபிட்டியூனிட்டால் என்ன செய்யும் என்ற அச்சும் பாண் கார்கள்

மனதில் இருந்தது ஆயினும் என்ன சொல்லது? கண்ணப்பிரான் உடன்றை அவர்கள் காந்தாரியின் மாரிமைக்கூப அனாந்தன்.

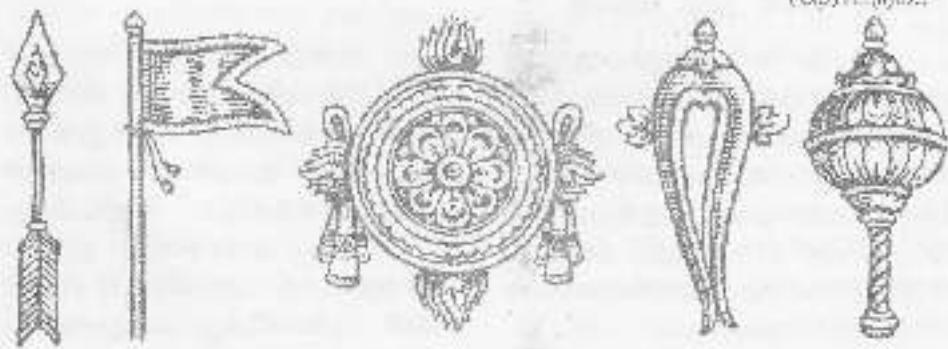
கற்புக்கரசியாகிய காந்தாரி
புத்திர சோகத்துவன் வெளும் கோபமும்
அடைந்தவளாய் பாண்டவர்களைக்
பயிக்கும் என்னத்துடன் காத்துக்
தொன்றினுந்தான். பாண்டவர்கள்
காந்தாரியைக் காணக் கொண்டில்லை
ஒவ்வொன்றே மன நிலையை உணர்ந்து
மொன்ற விபாகாரிகரிட்டியும்
அவ்விடத்தீந் பிரசன்னமானார்.
வியாசமயரிட்டு கந்தாரியை தோக்கிப்
“பெண்ணே பாண்டவர்களிடம் தவறு
ஏனும் ஓல்லை. அவ்வகுறுக்கு சாமிடு
அவர்களைத் துண்புறுத்தாதே. தாம்
வழி நடந்துவர்மாலைக்கப்படல் அவர்கள்
போரிஸ் வேந்றி பெற்ற ருக்
க்றார்கள். பீமிலும் என்னத்தை
கைவிட்டு தர்மவழியில் நடப்பாயாக”
என்று கூறால்லைர். விபாகாரின்
ஒருக்களைச் சென்முடுத்த காந்தாரி
“முனிசிரேஷ்ட்டே. வாயு மனம்
நுத்திரசோகத்தினால் அவைக்கழி
கிறது. தறிமாயுமிழு. அப்படி வழிபாட்டை
தொட்டு ரிஸ் அடித்துப் பீமன்
தாமீயாதன்னைத் தொல்ளாவி
என்பதுமான எனது கோபந்தின்
காரணம். கன்னஞ்சும் இப்பாதகச்
செயலுக்கு உடன் இறங்குவான் என்கு
எனது கோபத்தை மேலும்
அதிகரிய்கிறு.” என்று கூறானாள்.

காந்தாரியின் உறைக்கணக்கேவியடுத்த பிம்மும் மற்றுறைய

பாண்டவர்களுட் பயன்து நடிக்கள், பீடன் பயத்துடன் “நாடிய அப்பாமுகா” பாட்டக்காலம் வெள்ளியல்லடைய வேண்டும் என்ற உந்துதலுடைய நாள் சூரியத்தைத் தயாவிசைபது மனின் ததுக்கோள்குங்கன்” என்று வேறாக ஒரு சிகாங்டாள், பீடன் கூறிமுடித்த தலை “நாடுமுதலிருள் எனக்கே?” என்று ஆலேசனாகத் தேட்கு ஹாணாள் டாஷ்டரியின் மாநிக்குத் தொகை ட பந்திர்ஜிர் நடிக்கை வாய் “நாடிய உடன்பதிர்களுக்கு வேற்று பாணியான் இதோ நிர்மிக்கிறேன் உன் திவிட்டம் யோல் எனக்குச் சாபாமிழுங்கள் துடும் நானும் மன விரக்தியுடன் நான் இருக்கிறேன். மூவறும் முழுமிகுப்புக்கிளை கார்வினா விருப்பாள்ளை” என்று கூறவேணர். நடுமான் உடரைக்கலை சேயியலுக்கு காந்தாரி அவனார நோக்கித் திரும் பிளான். பந்து ஒன்றும் சொல்லாதவனாய் பதிஷ்டிரின் பெயுவினால் ஓருக்கி அன்னி ராஸ்வ சென்றது. கண்கள் கட்டப்பட்ட நிலையிலும் அவனின் பார்வையின்

கத்தியால் தருமான் காற்பேருவிரல் விவரமுடியும். பின்னால் கட்டதார் கன்னாளன் எந்த இரும்பிராம் என்று விவரமுடியும் கன்னாளபிரான் அவன் முன் நின்றார். “முடையா” ந் இல்லாற்றுமென்றே அங்கீயமாப் திருநது இன்னாளை அழிவையும் ஏடுபடும் இருக்கிறோ. இன்னும் மூப்பத்தாறு ஆண்டுகளின் பின் உயியாதை குலம் அழிமுக விடும். நீரும் அதாளத் போன்று கட்டடம் அவைக்குத் தயார்க்கப்படுகிறது காபடிட்டாள். பாய்ரா ரியின் காபத குத்தி செவிமுடுத் தகுணியில் உமையீழுவதின்று “இவ்வாறுதான் நடக்கும் என்பது எனக்கு முன்பே தெரியும் யாறான் அழிவுறிஸ்ஸாப் பு நடை நீரும். இதிலை வியப்படலதற்கு ஏதும் இல்லை.” என்று அணுதிபாகக் கூறவேணர். முக்குமிழுவில் பழிவகைக் கேட்ட பாண்டவர் கத்திலாப்பிள்ளை. பின்பு எல்லோரும் அந்தாபிரி ம் வினா பெற்றுச் சென்றாள்.

(மேற்கூறு...)

சந்திதியானிடம் ஏன் இப்பெருங்கவீட்டம்

அன்னதூரன் அன்கள்.

ஆற்றங்கரையாவுள்ள என்றும் சந்திதியான் என்றும், செல்வச்சுறுப்பு என்றும் கூர்க்காலை போன்ற ஏற்றித் துதிக்கப்படும் கூலப்பட தொண்டமாகாற் நங்கரையில் அமைந்து தோழப்பாவுள்ளென்றாக்குத்துப் போகை மயிலோன் வேலுஞ்சில் குழிப்பிடுகிற மொன்னுவோம்கு வேண்டும் வரங்கொடுக்கும் செல்வச்சந்திதிக் கந்தவால்யானாலும்,

இல்லையிடே அடிடு தங்களை அள்ளிட
நாவான்

நாவினாலே எக்களையிட
ாத்து அருள்வாள்
காவினாலே சந்திதியின்

ந்தி நடந்தால்
வேலண்ணே எர்வின்னையை

யிர்டி யாப்பாள்
சந்திதிக்கு ஒடி வாருங்கள் உங்கள்
சந்திலையின் ஒடிம் பாருங்கள்.

என்று தவத்திற்கு முழுமீக்க அவர்களின் குஞ்சுகள் சீற்றியேனைப் பாடும்படி அவன் நந்த வரிகள்.

நம் நூல் ஏல்லா ஆஸ்யான மனிலும் எல்லாம் அனைந்துவிட்டு வந்தில்லை. மூங்கில், தாலும், தீந்தும், தலவிஞ்சுடம் ஆகிய நான்மொனும் இங்கு தருவகுஞ்சம் உறைவின்றி சங்கிளித்தொடபாக இன்றும் நிலைமை காணப்படுத்து எம் முழும்மூப்பானின் அபிஃ சீற்பாரும்.

அன்றா நூட்டுடையவன் வேட்டதீல் கதிர்காயை ஆட்கொண்டு காலங்கு மிலிரூந் து தின் யுவரை ஓய்வொரு குருமானை அவர்கள் வாழுங்காலத்திலும் அனுபவித்து உணர்ந்து அவர்களை ஏற்றிப் பிடிரும் ஒரு பரம்பரையைப் பந்திதி யான் துவபாளீத்து வந்துள்ளான்,

வெளிரான், என்பதை வந்தியான் ஒடுக்கும் மண்டபத்தில் உள்ள பின்கட்டங்கூடமாக சாளுப்பதேந்தலோம் பார்த்துவர்கள் உல்லாஸர். குறுவிளை சு காாவதற் கூம் ஓர் பக்கலும் வேள்ளும். தலத்திற் யெல்லாகவும் கவையிகள் காலத்திலும் தலத்திற் குருகேக்கவோம் கள் காலத்திலும் திறியேன் வாட்டந்து இவ்வளவுத் தெரியுமா? பழனி அபிப்பேற்றுதை பேஞ்ச போராகக் கடக்குவதும், இப்படி இங்கு இல்லைங்கத் தொழும் அபிரிம் ஆயிரம் அடியார்களில் பன் திட்ட, அவந்தத் திருவுருள் குழுவதந்தைப் பெற சந்தித்வேல்கள், சந்திப்பார் அளித்துக்கொண்டிடியிழக்குநான்.

அன்று கோபிப் பக்கவேளின் பாதத் தூங்களின் பெருமையை விளியினா, முந்களின் திருவருளானார்களின், எங்கள் குருத்துவர்களின் பாதத் துர்கள், அவர்கள் திரிந்த, அவர்கள் திருப்பாதுவாக்கப்பட்ட மன வேலனில் வரிப்பில் நின்றுந்தமன் அத்திருமன்வேலை நிதித்துலை எம்பொவாயினிற் பாதிபோய்வு கூவதுடன் நாமும் ஓர் அவந்த பரவாந்வேலையை அவை வைத் தட்சிரல்லாம். இவுவே இன்று சந்தித்வேலனிடம் எங்குதில்லனாருவாறு மக்கள் கூடுவதன் குக்குவதாகும். இன்று குறுவருடோம் திருவுருள் போந்திற்கு.

அநுாட்டுமல்ல ஏராத்தி வேல், தலம்- செல்வம் சந்திதி, பிரத்தம்- வேந்தர்களி, மலைக்குடம்- பூநாச, அம் இதுவே வேறும் புரூசமரம் என்று

எண்ணிவிடாந்திகள், விழுதுக்காளரு இதோ, எங்கள் குருதார் தவழ்விரு மாருகேக்கப்பகாபிக்கின் அடியாளர் குறுத்தி கருவெட்டிவாசசோந்துவா. இவர்க்கு அளவற்ற பக்கதி கொண்டவர். வேலேயேத் தொழு வறும் வேலளகாளில் எப்ருநுபதார் ஜிவளிடம் எம்தல விருட்சமான பூரைசின் இலையில் ஒன்றைக் கொடுப்பார். இந்வைக் களிலும்நூல்போல் இவளிடம் பிலோதபாக உவர் உண்மீடு என்ன யாடிச் சுருகிறார் என்று பக்கி பண்ணி வார்களாம். அன்று ஒருதாள் அவர்கள் முன்னிவையில் இவ்வு நன் குழுவங்குச் சூ புவுசாலையைக் கொடுத்தார். என்னை ஆசௌரியம் அது ஓர் ஜம்புவுபா ஜீப்பா கூ அவை விக்கநம் முன்னிவையில் காட்சி நீந்து அவர்களை அழிப்பிப்படுத்தி வருவ்களது அபிபானம் இருளைப் போக்கியது.

தெய்வம் என்றால் அது தெய்வம், வெறும் சீலைவ்நால் கூது சீலைதால்... எதையும் உணர்பவர்களுக்குத் தெயியும். குடு என்பதைபோ, இவீடு என்பதைபோ எவ்வாக ஓம் விளங்கப்படுத்தி இயல்வது ஒவ்வுதைத் தெய்வந்தவர் களோ புவிவர், தெவிவர். அமிதபோர் தான் ஒருவருறும். திருவுருநூம், பேமஜம் இத்தல விறுப்பத்தை பேருவையை எவ்வும் சந்மேகாப்பாடல், வாருங்கள், பாருங்கள்!

ஞானச்கடி ஐப்பரி

சந்தியான்

இதுவும் அளவில்லை, அமைக்கினால் அட்டாரா இருக்கும் பட்டிழப்புவர்த்தகளையும் இல்லையென்றும், அத்தனையும் அடியார்களின் வேலைதோலையில் மின்னாக்கள், விளையார்கள் என்று அன்றாக்கள் கட்டித்தொழில், கேட்டிப்பாறும்கள் பணத் தன்னுடையும்.

அதுவும் வேலையாக தூய சிநையையுடன் ஒருநிமிடம் இவ்விழுடையினின் சிறு உமர்களும் பிப்பாக்கிரமி, அரூபா ஸ்ரீமந்தை தீர்மூலாந்திரியாள் டீசிரிய வேலையின் தீர்மூலாக ஏதுவுடையும் அமுக்களை வைத்து நினைந்து பல்லிபேழுவினால் பல்லி, குரிப்பாக வேலைநிருக்களில் வரிசீலனம் ஆற்றங்கரையாகவிட அடிப்பள்ளி அடியிழப்பாக இதனை

அடுவதும் எதிரிபாற்று நிறுபதைக் காணகிறோம்.

எனவே வற்றாவல் வியாறு தொன்னிடால் கா வேந்து சேர்க்கப்பட்டதனால் இன்று தொன்னிடாலாறு வெளி போய்விட்டு அதை கணக்கில் கட்டிடத்தையில் பேரத்தில் வந்த வழக்கு கொள்ளலைத்தாந்தாக்கு கூறிக் காமா வெறுக்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட புது தூயமிக்கியவினால் மட்டும் எடுக்குத் தரவில்லை, என்றிருக்கும் வல்லி அப்பு போல் நினைந்தும் தருவருஞம் வற்றாத சுற்றாக என்றும் அருள்கார்த்து அப்பவன் விளை நீந்து அடிப்பள்ளியும் வேலையின் தெயல்க் காற்றுத் தலம் இது இல்லையால் வெளிப்பாணியில் இப்பேருங் கட்டிரி.

வாழ்ந்துகீந்திராமம்

வெள்ளி பி முத்துமார் அடியன் ஆயை (பிரதம கருவர் எமது)

பேராலையின் இாஸ்கரும் இல்லைக்கப்பில் பல பிரிப்பி

பெற்ற விலையங்களில் நூம்பாடிகோகம், மற்றும் வைக்கிர்ஷபகள் பல்வாய்வும் மூல்களின்று

நடாத்தி வழங்கவரும், குதில் உலக

வைக்குறுமான் சம்பேளவந்துவில் ரினாக்கியிடப்

பிடாத் பல்லும். அரிசி இங்காக சொல்க்குறுமார்

அரிசீயி வகையின் மூல்வாளி தலைவருமான சிவார்ஜி

போயானிலைத் தங்டாளிக் கேள்வி: JP அளர்களுக்கு 2004-11-24

தீக்தி தன்று நடைபோரவளான மணிவிழா நகம்புவதனையிட்டு அதன் மீது வோடு என்னாம் வல்ல சிறிப்பானா வேண்டு வாட்டத்துக்கிள்ளோம்.

சுந்திரமுகன் அப்பிழையும்

வாழ கணக் கண்டு போர்வதும்.

நூன்கூட்டு ஆபதி

ஏந்த தியான
(கோரச்சு...)

17-02-2004 இல் இருந்து

நத்திய அன்னப்பண்டு உதவி புரிந்தேரர் வெறும்

வெள்ளி ரி. சிவசக்ரி பழுமுபிராஸோஸா	பொலிகங்கி	1000. 00
க. பழுமந்தி	அத்தவேளி	4000. 00
ரவுப்பிரகாரம் புவனேஶ்	கட்டா	1000. 00
ந. கணவரின்கம்	கோண்டாவில்	300. 00
கந்தையா முடும்பம்	கோவீ. ரவீல் ரௌந்து	1000. 00
மு. கணவரின்கம்	புமிகுடிதீவு	1000. 00
ஆ. விநாபகமுருத்தி ராணம்பை	கர்ணவாய்	1000. 00
R. முருகிருஷ்ண	அவ்வாய் ரௌந்து	1000. 00
கிருமலி ஜமுலா வாணவராஜா	பிரான்ஸ்	10,000. 00
Dr. R ராஜங்நதரம்	வன்டன்	20,000. 00
S. பாலபோகன்	வாண். ஸ்	9200. 00
ஆராதிருமுருகன் ஆசிரியி குடும்பம்		5000. 00
T.S ராஜ்குமார் முனைவீதி இன்னுவில்		5000. 00
விள்வெளிப்கம் சௌவசிழ்தாந்த மன்றம் கட்டா		1000. 00
ஜெ. காலவெங்கன்	கட்டா	20,000. 00
க. முனிசுதாசா புதுக்கிணறு	தத்ரி	5000. 00
ச. கடைசசமுருத்தி	அவ்வாய்	1000. 00
Dr. குமாரபாளின்கள் குடும்பம்	வல்வெட்டித்துவமாறு	10,000. 00
மு. கணேஶன்	இன்னுவில்	2முடை அரசு
ஏவல்வாமுத்து பாக்கியம் குடும்பந்திலை	வாண். ஸ்	5000. 00
பீபா தண்டராக்கிள்டித்தி	வல்வெட்டித்துவமாறு	2000. 00
நிருமதி ரி. சேங்கல்விங்கம்	புள்ளோவைக்கா. ரேவங்	1000. 00
ந. ஆராகவலால்.நேநு	கட்டா	14,000. 00
த. வருஷகருஷன்	கட்டா	5000. 00
க. சிவக்கூரைந்து PM முலக்		
த. யிருக்கந்தாசா குடும்பம்	வாண். ஸ்	5000. 00
ரி. பத்யாதன் ராஸம் பாதி ரீமேஸ்	பஞ்சத்திட்டியுமாறு	1000. 00
ந. பகுபதி குடும்பம்	பாருக்தித்துவமாறு	1000. 00
S. ராசம்யா செல்பாக்குளம்	வாண்யா	2790. 00
திரு. யானீக்கந்தாசகம் கே. கே. எஸ். எநி யாழ்ப்பாகாரம்	கட்டா	1000. 00
தவாய்க்கபுரி ஜேதமாறுஷன்	கட்டா	1000. 00
ந. தாமதகல்சிங்கம் பீபி குடும்பம்	கட்டா	6000. 00
தபி. மாதிரின் குடும்பம்	கட்டா	3500. 00

* வாழுக்கக்கு செய்கூட்டு வல்வெட்டித்துவமாறு.

**

நூனக்கட்டி ஜப்பசி		சந்தித்யான்
திருமதி நூனகந்தார் அருமபம்	பருத்தித்துறை	1000. 00
கைலை வே. சவாமிநாதன்	இளடக்காடு	1000. 00
ச. வடிவேலு மூஸம் (வெரேமு பேர்க)		
நிரு திருமதி விக்னேஸ்வரன்	அமெரிக்கா	5000. 00
சவாமி சித்ரபாளந்தா சாரதா சோயாசரிரம்ப பருத்தித்துறை	1முடல் அரிசி	
சே. வேலாயுதப்ள்ளை	தனவுவெட்டி	2000. 00
ச. காரதத்தேகை. சந்திரகுமார் அபாலி வீதி சங்காவன	1முடல் அரிசி	
தி. பூயாகவலிங்கம் பழுவர்	புனியங்குளம்	300. 00
க. சிவக்கொழுந்து J.P	உடூபிட்டி	1000. 00
பிரமரன். அபிலக்கா	பிரான்ஸ்	5000. 00
க. குறிராமநாதன்	சாவமக்ஸீரி	2000. 00
நிரு கணக்கைப	கண்டா	14,000. 00
பிரமணவினி	கண்டா	1000. 00
து. மக்புமாருஷ்	கண்டா	3500. 00
இ. பொன்னுப்பாசா வட்டு தெற்று	வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
க. முத்துவேலு ஐசிரிப்பி இமய்யானன்	உடுப்பிட்டி	500. 00
சி. முரளிதாங் இஞ்சுபு மதவஷி	வத்ரி	3000. 00
பிரமதி சிதம்பரநாதன்	கொக்குவில் கீழக்கு	5000. 00
த. நெட்டுவைமூர்த்தி பசும்பியன் ஒருங்கை கொக்குவில்		5000. 00
கந்தி கருணாகரன்	தூாவில்லடமானாறு	2000. 00
இ. கேசவன் இரா. கருமகாவி. எழி	கோன்டாவில்	1000. 00
வி. விருந்தன். வி. சந்திரா	ஒருத்தித்துறை	1000. 00
திரு சிவா	நாவற்குளி	3000. 00
V. ஏவிந்தன் (என்ட.வி) சேப்பேர்	உ. ரும்புரை	2000. 00
திருமதி அனுஷா சதுரமுகன் பிரான்ஸ் வெ	ஏ. ரூபா. கொழுஞ்	2000. 00
பிளவிங்கம் கஜூபன்	குப்பிளான்	100. 00
சிவலிங்கம் சௌராஜி	நுப்பிளான்	100. 00
பயில்யாழனம் இராகமலி	கவிடன்	1010. 00
ம. சிவசௌராஜன்	கொட்டுவில்	2000. 00
பிரமதி சக்திவேஸ்	வல்லோ. நிதியுவை	1000. 00
பகேஸ்பிரஸ் ரூபும்பம் நல்வரை வெந்த புத்துவரி		500. 00
T. விமலநாதன் பொற்பிள்ளை (C.T.B)வவுனியா		500. 00
த. கருசிஸ்துமார் 2ம் வட்டாரம்	நாமியையிவி	3000. 00
சேலவி S. பிரசங்கநாயகி தாதி வி. பிரமியாகத்தீ மாந்பாகனம்		2000. 00
வி. சுவ்பா நடை மாடம்	பாந்பாகனம்	2000. 00
T. திபாகல்விஸ்வாமி (S.V.M)	பாந்பாகனம்	1முடல் பார்சி

* மனச்சான்றின் மற்று விய தின்பாக்கம்.

நூலக்டர் ஜப்பசி

சந்தியான்

(தொடர்ச்சி..

அருணகிரி கவர்மிகள் அருளிய கந்திரஸ்வந்தாரம்

முரு சி. வேங்கடம் எண்ணா

வணங்கங்கு தான் பயணர்றுது

நீண்டகாட்டுங் கொட்டிலை விட்டோரு வீடெய்தி நிற்கந்றதுங்
ருணங்காட்டி வாண்டகுருதே சிரால் குஷ்சிருமான்
பணங்காட்டி மல்குந்தருநுன் சூரான் பாதாம்புயற்றத
வணங்காற், தலைவந்தி தெங்கே வேங்கிரங்கள் வாய்த்தது

கொழுஞ்சையிப் பிரதிபாதத் தோட்டுவிக்கும் தொழுவயாயிய ப் பாபினா
நீங்கி ஒப்பற்ற முந்தியை காட்டியென் கூடந்து பின்ன நிற்பதற்கு, நிருற்றுப்பிய
குடும்பதோ, எனக்குக் காப்புயருளி அடியீடு வெள்ளுத்தன் அடுகிய
குறை குலத்தில் தோட்டுவிய இளாளன் போன்ற வள்ளிநாசிப்பாருடைய பாபினா
பட்டதை ஏற்ற, நிதாப்பத்திற்கு மலம் இவ்வகுண்ற மிகக அழுத்தைப்பறந்து
ஆயிய முருகக்கடவுளின் இருவடிபாசிபாசேந்தாமலே மௌரை வணங்காத,
தலை என்றும் இந்த அவபவம் எவ்வற்றும் எந்து அடிப்படைக்கு இளவிதம்
மினா ந்தது.

கப்பாகு குரும் பயணர்றுது

கவியாற் கடலைடத்தோன்மரு கோளாங் கண்பணங்கா
செவியாற் பணிபணி கோமான் மகவைற், திருவரக்கர்
புலியாற் பெழுத்தொட்ட போலேன் முருகணப் போர்திபண்பாற
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யென்கிரின்கள் கூழியவே.

ஸுரங்குகளாக கொண்டு சமுத்திரத்தை அணைக்கடிய பீ பிராமனின்
மருங்களை, கூட்டமான பாங்களைப்படைய மண்ணோ செவியாகவுடைய
பாப்புக்கூல கூரங்களாக துணிந்த சியபிராவின் புத்திரனை, வர்ஷமை நூ ரா
அகர்கள் வாழும் இடங்களைல்லார் கதறுமாறு வரிந்த ஓரிக்கலெல்
வெற்படையையுடைய முருகனை கண்பாற் போற்றிக் குவியாறுவரும்கள்
அம்பியதுக்கு எந்தவகையில் வழை கோந்தன.

வயிர்ப்பின்குால் குங்குமியீழ் மருகள் தீருவதியை

கோலாற் சுவர்வெந்து மாலை காலிற் சுமத்தீயிரு
காலா வெழுப்பி வொன்றுது கோட்டிக்கை ரோறியே
பாலாம்கை பிரடுத் தலையே எஞ்சு வேயந்த வகும்பின்தால்
வேலாற் கிரிதுவையு நோக்கு தாளன்றி சௌகிளையை.

தோல்ளாற் கவர்வெந்து பத்து வயும்களியால் தாங்கச்சேய்து இரண்டு
கால்களாயிய தாளன்மீல் பிழுமையெங்கு வகைந்து முதுகெலும்பும்வைக்கிலைக்கு
பாகரவின் உச்சியை இப்புறி, இருவார்மையாயிய கோட்டுங்கக்களை தோங்க
வைத்து நூற்றுகள் கொண்டு முஷ்டிட்டு தலையைக் கொண்டு வேப்பாட்ட
டடம்பு என்னும் விடவேளிடு இவ்வயிரி பிரபஞ்சால் அடியேளின் தங்கும்
இடமானும் வேற்பட்டையால் பிரதஞ்சமலையைத் துவைத்துவனாகிய மருகக
கடவுள்ளடைய இரண்டு சரவார விந்தங்களைத்தவிருப் புகவிடம் வேற்கின்ற.

முத்தியில் தீருப்பை கங்குள் மருகள்

ஒடுபு தநுமியியாக் தனி விட்டி நிவைபுள்ளினர்,
இருபு தலிட்டி லிராமலெலென் நாக்குரு கோட்டெட்டாறுவை,
பொருபு தரமுத்தி தேகாச பிட்டி புராந்தகந்துக
குங்கு வேலை விட்டுரு குர தனாந்தகலே.

இரண்டு தந்தங்களைப் புரு குந் க்கையினையும் உடைய பேரி பேயை
வல்ல மனையாகிய கஜாகரன் என்ற மாண்பை உடிந்து அதன் தோலை
வால்களுமாகப் போர்த்துக்கிணான்ட ஏரியதங்களாகிய சிவபெந்யூயூக்கு குஞ்சாக
அவைக்குத் துபைசிலைப்படையை உடையவையும், கொடுநையைளாகிய துரபங்களிலிரு
கூடுதிற்கு மனைக் காம்த்த முழுமூச்சு என் ஜம்புதங்களை தழுகிய உடனாள்
விட்டிவிட தங்காமல், பூத்து ம்பொபுத்தை ஒடுங்காலும் அறியமுடியாதாகிய
ஒப்புறை முத்தி விட்டிலே கொல்லும் ரினைவும் அறிய சாலையின்றி இருக்கக
கடவுள்ப் பங்கு அருள்க்கி யெப்பதான்.

(தோடரும்...)

கூரைபன்மளும் இறைபணியும்

காலத்திற்கும் பல்லுதார் கே. சௌராதம் அவர்கள்

இறைபணியென்றால் பம்சுவ மயடந்த ஆண்மா சிவனோடு ஒற்றுஷயப்பாக நீத் தருவுவதன் வழிநின்று அவையுடைய நிருவாடுகைய முறையால் செய்தும் கருமங்களாகும். பேற்ற நீலைப்பிள இறைவன் ஆண்மையாலும் ஒர்றுமைப்பட்டு நிறைவன். ஆவியா முன்னும் இறைவன் பின்னும் ஆன நீலையில் ஆண்மா ஆண்மை முலைப்பிள நொழிந்து கூடி. ரைங்முத்த மிளையில் ஆண்மா இறைவனோடு ஒர் முகமாப்பட்டுச் சிவனேயாய் பிரச்சிறது. இந்த நீலை நிருவாடுகளுடைய நிலை. இந்த மிளையில் இங்குது ஓய்யப்பட்டும் பணிகள் என்னும் இறைபணிகள் ஆகும். பேரிய பூரணாத்திரி சோல்லப்படும் முழுநதி ஆளிய நாபன்மார்கள் அதனவறும் சிவனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நீங்கு அவ்வுணைய நிருவாடுகளை ஏற்றுவாய்ந் பேர்ந்த பணிகள் என்னும் இறைபணிகளைக் கொடும். இறைபணிகளால் இலாகங் புருத்தியை நீதாரிகள். சிவனோடு ஒர் முகமாப்பட்டால் அவருடைய திருவுலகியை பார்வை செய்தும் கருமங்கள் என்னும் இறைபணிபாகா. இவை நல்விளை, நல்விளை எனப்படும். கூரைால், ஆண்மா பிரபு, இறப்பிக்கு டப்படும். கந்தபூரணாத்தில் ஒரு கூத்

உள்ளது. அது பின்னாடுமாயு:

நக்கன் விளைவன் யாபாது கூயாகப் பேர்தான். ரூக்கன் விவகை மதியாத காருவத்தால் அங்க யாகம் பாவமாய் முடிந்தது. அதன் பயனாகத் ரூக்கன் வீரபத்தீர்ப் பெஞ்சானால் தண்டனை பெற்றுத் தனது தலையை இழுது இறங்கும்கூடும் ஆட்டுத் தலையூட்டவுடையிருப்பதற்கு அழுந்தான். அந்த பாகத்தில் பங்குபற்றிய தேவர்கள், முனிவர்கள், அந்தனர்கள், ஏல்லையோரும் வீரபத்தீர்ப் பெஞ்சானால் தண்டனை பெற்று இந்து மக்குடும் ஒரிபெற்றிருந்து குருங்கமலையை ஆட்சிக்கு உட்பட்டு. கூற வேட்டி யுகர் முன்பப்பட்ட காக்கள், முறுப்புப்பிலை சாகாதீவரசாக்குக்கும் மனைவிகளுமாக்குந்து குருங் என்பவனும் சுதாமல் என்பவனும் பின்னள்களாக இங்குது முருகப்பெறுமானால்கூ இப்பிரப்பில் மயில் வாக்கமாகனும் பெற்றுமோயகவும் இருந்து இலை பணி செய்யபவேண்டும் என்று சிலைத்துங் குருநம் பநுமதும் முந்திரப்பில் தலை செய்தவர்கள், அதன் பயனாக இளர்கள் இப்பிரப்பில் காசிபூரண்முக்குத் தக்கனாக ஓர் உடம்போடு இருவது

குருபன்மன் என்ற பெயரோடு பிறந்தவர்கள். இந்தச் குருபன்மன் சிவகண் நோக்கித் தலம் செய்து வரம் பெற்று ஆயிரத்து எட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுகம் அரசாள் வரம் பெற்றவன். இக் காலத்திலே குருபன்மன் நேஞ்சாள் முதலாணோன்ற சூன்பப்படுத் தீ அவர்களை சீற்றச் சாலையில் அடையத்து வைத்து அக்ஷர்கள் மூலம் துள்ளந்ததைச் செப்தலான். இந்தத் துள்ள பத்திலிருந்து தேவாக்களைச் சீற்ற நிமிழுவதந்து முருகப்பெருமான் குருபன் மனோடு ஆயு நூட்கள் கோர் செய்தார். குருபனமனும் தனது தவப்பயணாற் பற்பல மாயவடிவங்களை எடுத்து முருகப்பெருமானோடு போர் செய்து கொண்டிருக்கும் பொது முருகப் பெருமான் துணை திருக்கரத்தில் ஈன்ன நூலாக்கத்தியாகே வேலா யுத்தத்தை கையால் எடுத்து வேலா யதுந்ததைப் பார்த்து ‘ஒன்றுபட்டேயே, இங்கு எம்மோடு போர் செய்யும் மூரபன்மனும் உட்டங்கைக் குத்தி இரண்டு பிளவாகச் செய்து மீண்டும் எழிடத்தில் வருங்வாபாக’ என்று திருவாப் மலேந்தருளி வேற்பட்டையைக் குருபன்மன் மேற்படுமாறு எட்டார். இவ்வாறு வேற்பட்ட செஸ்லும்போது அவனது மாயவடிவங்கள் எல்லாம் அழிந்தன. மீண்டும் மூரபன்மன் தனது படையை உருவத்தோடு தனது வாட்படையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வேலாயுதத் தோடு போர் செய்ய

நீணத்து வந்தாள். இப்படி எறும் போது வேற்பட்ட குருபன்மனது உடம்பைக் குத்திக்கிழித்து இரண்டு மூன்றுகளாகக்கிக் கடலில் ஏறிந்து விட்டு, மறக்கருகளை வாடுவதற்கு மாற்றி அருட்கருகளை வடிவம் கொண்டு கங்கையில் நீராடி, மீண்டும் முருகப்பெருமானுடைய திருக்கரத்திற் போபி வீற்றிருந்தது. இவ்வாறு வேலாயுதம் இருக்கும் போது எனது என்ற மூன் இருந்த வஸது பக்க உட்டங்பு மயிலாகவும் நான் என்ற பதுமன் இருந்த இடது பக்க உட்டங்பு சேவலாகவும் உருவும் பெற்று மீண்டும் முருகப்பெருமானோடு போசெய்ய வந்தன. அப் போது இப்பிருப்பில் முருகப்பெருமானுக்கு மயிலாகவும் சேவலாகவும் இருந்து இசெறபனி செய்யவேண்டும் என்று முற்பிருப்பிற்கு வெய்து, துவமானது இப்போது வந்து சேர், மயக்க உணர்ச்சி கொண்ட உடற்றும் பதுமனும் முருகப்பெருமானது திருவருளி நோக்கானது தங்களிற் பத்ய தழியானம் நீங்கி, விபாபக நூலை அறிவிட்டையவராகவும் பக்கங்களுக்கான பதிகரங்களாகவும் மாறி பலகளை நீங்கி தெளிந்த மனது வைத் தடைய எர்களாக நின்றார்கள். இசுசெயல் கறுத்த இரும்பு மூனிவரிகளின் கையிற்குட்டதும் பொன்னாப் மாறிய தலைமையைப்போல் மயில் வாகமாக மிற்றும் மூறும் சேவலாக நிற்கும் பதுமனும் முருகப்பெருமானோடு

ஒருமுயமைப்பட்டு இன்பார்கள். இப்படி நிற்கும் போது முருகப்பெருமான் பதுமணாவிய ஓவற்கொழியைப் பார்த்துப் பதுமணாகிய சேவலே, நீரை நூற்று சேவற்கொடியாய் இருந்து கோக்குத்துற என்று கவுவாய். என்று பணிக்கப் பதுமணாவிய சேலே இருதான் நாக குந் தங்கு நின்றபனியாதும் என்று துணிந்து நோய்து போய் இருந்து கவிய்தூ இதற்குப்பின் முருகப்பெருமான் இரத்ரனாகிய மயில்வாகனத்தில் இருந்து இறங்கித் தன் ஜோசி ஒற்றுமைப்பட்டு ஊன உணவை ஏழிந்ற கிளை குரணாகிய மயில் வாகனத்தில் வழிப் பூரணாயிய மயிலே; வாகனம் காப்பொயாக என்று பணிக்க குரணாகிய மயில் முருகப்

சேலூம் கொடுபான் தேஞுர் சிறைமனி மயிலும் நோய்வாளி
மேவரும் தகரும் வேலூம் வேலூா படைகள் யாலும்
மூலிரு முகத்து வள்ளால் பொறிந்திடு பண்கள் ஆழிக்
கோவில்ளன் மருங்கு முனிஞைய குறுயி விற்றிருந்த மன்னோ

போகுள்:

சேலூற் கொடுபும், கொடுபுனைய குதீரை பூட்டப்பட்ட தேரும் மரகத மணி போன்ற தோகையுடைய மயில்வாகனமும் ஆட்டுக்கடவாகனமும் வேலூம் ஏணாய் ஜோகன் பாலம் ஆருமுகங்களையுடைய வர்ணானை முருகப்பெருமான் இடும் இறைபனிச்களைச் செய்து கொண்டு ஆஸ்ததின் பம்காத்தியும் சந்திதீபியும் இருந்தன

செய்திக் கொத்து

- கு** அவில உடை சௌகாக்குறுமார் சம்பிளங்கள் [வேதாரணியத்துற பரம்பரை சௌகாக்குறுமார் பூச்சுக்காலின் நிறுவனம்] என்றும் புதிய ம் ஓன்றிகளை 2004-09-20ம் தக்கி வன்னிச்சர் ஸ்ரீ புவனேஷ்வரி அவைத்தினி காங்குரார்ப்பணம் செய்து கொட்டுள்ளனர். இதன் சிவாச்சாரிய போடிப்பிராக வாஸ்வா முத்துமா அம்பாள் ஆலய பிரதமலூர் விவரிரி சேர். தன்னபாளிக் கேழ்கள் .¹ நல்லவராக தேர்வு செய்யப் பட்டுள்ளன.
- க** “ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்” அமைக்கப்பட்டு வரும் இறை மாணவ மாணவிகளுக்கு நடத்தும் மூர் ராம ஆண்டு தேசிய இலாங்கார நிலப்பிள்ளைக்குரிய விதிமுறைகள், தேசிய விரங்களை ஸ்ரீ சாதா சேவாச்சிரம் பற்றிந்துக்கொண்டு முகவரிப்பாடு ஜூப்பரி கொள்ளுகிறது.
- கு** அறிவிநிப் பாடாலை ஆசிரியர் நூக்கு கருத்துக்கும் சேவையாகும் 16-10-2004 சன்கிழுமை இந்து சமயம் காலாரா அலுவலகங்கள் தலைக்கள் உதவிப்பணிப்பாளி சிவந்தமிழ் விதநகர் சிவமகாலியகம் நாளையைப்பில் முன் பெற்றன. இந்திக்காலில் கொவப்பூரவர் கு. செல்வந்தூரையும் கொவப்பூரவர் ஏ. அனுஷாநதனும் கல்கிழவரை வாழுகினார்கள்.
- க** இயல் இலாச காருதி, மகாவித்துவம் இஞ்சிலில் ந. விரமன் ஜூபரி நினைவுப் பெற்றுவர் நிமுங்களை கடாவருடம் நடாத்த யாழ்ப்பாகும் தேசிய கல்விப்பாடு கல்லூரி முதல் சேப்புவாறு.
- கு** கைத்தி முடிவோர் இல்லத்தில் புதுவூரு ஆண்டு போன்விழாவும் முத்தேபார் தின விழாவும், பொன்விழா ஆலஸ் வேளியீடும் 07-10-2004 வியாழம் குணம் வெகு செப்பாகுக் கொண்டாடப்பட்டது.
- கு** குமிழ் வோட்டி ரூல முசிரியிமலிவ பிரச்சினைகளுக்குத் தீவு காலையாளர் எனும் கருத்தை, ஆசிரியர் தீந்திர முன்வட்டு துறிந்து ஆசிரியர் சுப்பு அறிமுகக் குன்றினை யெலிப்பிருந்தார்கள்.

- ஏ சேஞ்சிசார் வெள்ளி முறைகளுக்கு அடிகள் உடுத்திலீல் பார்து நோயாளிக்குரிய காப்புகள் ஒன்றை அனுகூலம் பண்டிகை வளர்த்தில் என்ன பற்றி கேட்கக்கு உதவியின்ற கழகத்திற்கிண் அமைப்பான கேள்வியைப்படி என்னொன்று அவையின்று அமைப்புக்குரிப் பிரதமானம் பேற்கொண்டு வருகின்றார்.
- ஒ மாநிலப்பு வட்டமுற வடிவாதிபா மாண்புச்சுப்பும் வகுக்கு குலமுகம் அருடுகு வட்டமுற வடிவாதிபாக்குரு அறிக்கைம் தீவிரவாந் தினத்தங்கு போகவத் துவிக்கான ஒன்றப்பிரக வழக்கங்களைத்.
- ஓ ஆவரங்களில் அமைந்துள்ள வசக்தி மலிவாட்டப் பிரதமானது முன்னுடைய நிலையம் அடுக்கொலை விழு 17-10-2007 ஆவரங்களிலிருந்து நினத்தங்கு விரிவிசையாக நூல் பெற்று.
- ஔ அந்தாதபுரம் விலைகானத்து வரிட வீதிபாலையத்தில் காவு விழு செப்பிரேம்பா சாதம் நூல்பெறுவதைத் தவரவிழுவது முன்னிட்டு மலை கேள்விடவுட் பா சாலங் வாய்க்கீர்த்தியிட்டு காாராத்தை, பிரதி பரிமாறு அல்லகார வகையை ஒன்றை அமைப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
- ஓ கிளிமோஷி கியாக்கியலார்கள் திறங்க தினைய முதியவர் இலங்கத்து முதியோர் தினை விழுவில் காது “முதியோர் வார உதவுவேர்” என்னும் நால் வெளிப்பட்டு வேற்றுத்.
- ஓ கைவ பரிபாலன ரவுயைக்கரா ஜம்பி தொழுக நடத்தப்பட்டு வரும் கைவ நெறித்தேவை நவம்பர் நால் 11இலும் திகதி நை பெறுவதைத்.

அப்சிரமப்பணியில் கூடு உதவி புரிய விடுங்குமினா

சீ. ரோஹநாதார்

நநிதிமயன் ஆச்சிரியம்

தொண்டுமானமாறு,

க. இல, P 7481

இலங்கை காங்கி, பஞ்சத்திந்தியரை,

T. P. R. O. 021 2263406

வினாக்கள்

திரு ந. அரியற்றினம் அவைகள்

அன்றை வெள்ளிக்கழலை
மத்யப்புலை நடைபெற்றும்.
வோண்டிருக்கிறது, வழுதுமேபோல்
வள்ளி அம்மனுடைய புதையில்
தொடர்பு வள்ளி அம்மனுடைய
வாசலுக்குள்ளிரே நவக்கிரகங்
கள், நூக்குட்டிரங்கு, சிலுவிளக்கம்
ஏக்கிய விக்கிரகங்கள் ஒருமீடு
அடையாடுமிடை அஞ்ச சீக்கிரகங்

நாலும்நாளுமேயும் நாலை பேற்றும்
கொள்ளிடநீந்தது. அடியார்கள்
அட்டு அபிஷேகமுறை மண்ணியிக்
களை உள்ளந்தால் வைக
பொங்க வணங்கிக்கொண்டிருக்
க்கிளர்கள்.

அப்பொழுது திரு ந.
நாக்குழும் அவைகளும் இந்வாயாலை
வடக்கார்வண்ணகளும் வைக்கிக்

அன்புடையார் இன்றை வாழ்தலே இயல்ல.

* நூலாச்சடி இப்பகி

அந்திதியாள்

கொன்டுமந்தாலும் பூசை நலைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் விக்கிரமங்கர்தாய்த் தூப்பட்டி, தோகுதியில் நீரீ வடக்குப் பக்கமாய் வேளி வீதியிலே நீளிய வணங்யிக் கொண்டிருந்தார்கள். நந்தமார் இஸ்ரபாம் அடைப்பது ஒரு வாழ முடிவாட்டபானாபால் ஆவுந்திருது சிசல்லக் கூடாறு என்று உடமசு முன்னார்கள் கூறுவின்ற நந்தமுறையை அவுக்கக் கொண்டு மேன்பதற்காகவே அவர் வேளி வீதியிலே நின்று வணங்யிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது நவக்கிரமங்கள் உட்பட பல விக்கிரகங்கள் உள்ளதுவகிய அந்த விக்கிரகங்களுக்கு செப்பப்பறும் கபிழேஷன்தின் புது தீந்திரைத் தங்கிம நின்றுவார்கள் கைகளால் ஏற்றி அருமலூந்தாக நின்றது அதனை பூர்விக்கொண்டிருந்தனர். சீவுவிற்கம் உட்பட நவக்கிரமங்களைப்பும் உள்ளடக்கிய அந்த விக்கிரமங்களுக்கு செப்பப்பறு: அப்பேஷகத் தீவின் தீர்த்தம் தனித் துவமான மகிழ்மயையும் விற்பும் கொண்டது. அது ஒரு போர் தீக்கும் மருந்தாக அழியங்களால் பயன்படுத்தப் படுவதை நன்ற பொர்ந்திருந்தார்களில் தீரு முந்துவருமா எருவாவர். நுழைவு அவர் இப்பொழுது அந்த இடத்திலிருந்து: அங்குள்ள அடிபார்களிலிருந்தும் விலகி வெளிவீதியில் தீவிற் கொண்டிருந்தும் அந்தந

தீக்தத்தைப்பெற்று தன்னை அருந்த முழுவில்லைப் பெற ஆதாரம் அவருக்கு ஓர்ப்பட்டி, உழவிழுத்தலைப் பெற்றும் அந்து வேண்டுமேற்கூற உணர்வும் உந்துப்பறை அவர் உள்ளத்தில் மேலோங்யியாது. அவருடை அந்தில் அவருக்கு உதவுக் கூடியவர்கள் எவ்வும் தெள்படவில்லை. அவற்றுள் இல்லையும் அவருடன் ஆப்பாத்திரில் வருகை தருகின்ற அவரது மகனாவி திருமதி ம. மேற்கொ அவர்களும் அன்று வருமுடியால்லை. ஆகவே இல்லாராக குழநிலையில் அந்தந் தீர்த்தத் தீர்த்தத்தை பருதல் தெள்பது நந்தமுறைக்கு சாந்தியமற்ற விடையாற் என்பது கொள்ப்படுவதையாகவே விளங்கிப்பது. இந்தக்கைய குழநிலையில் நான் தீந்திரைத் தங்கள் நின்றத்தை நான்து அப்பாவித் தனமான செய்திப்பாடு என்றும் சந்திதியான் வாய்வில் தான் அவ்வாறு ஆதாரம்பட்டது தலறேன் மும் சுட்டுதியானி: மே மாரி தனிலைத்தானே திருப்தப்படுத்தக மோக்டார்கள்.

இது வாறு குழப்பான நிலையில் சிரிது நேரட கண்களை முடி ஏந்திதியானைத் தியானிக்குக் கொண்டிருந்த தீரு முந்துவரும் அவர்கள் கண்ணொலி முறிந்தபோழும் தங்கிக் குருவர் நான்களை கூக்கி வருவதை அவதானித்தார்கள். வருகின்றவருடைய பாங்கினான் அதானிந்தபோழுது ஏத நம்ருவை

நவீகரங்களுக்கு வியாப்பும் ஆக்ஸிபியூரம் புரிப்பது ஆலி வரங்களைவிட விவசாயம் கல்லூரிகள் அவர்கள் அறுமின் எடுத்து கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வாறு வந்தால் இல்லீட்டே மாற்று இந்தங்குமிகுங் ஜபான் தீர்த்தம்... கூரியுங்கள்... என்று தலையூ கையாளிள் கவனியால் ஏதுவில்லை தீநீந்தத்தை கிடை நால்களைப் போட்டிட்டது அவர்களுக்கு கூடகளில் ஊற்ற அழுகை அமீர் தமிழர் மின்சாரத்து மிகவும் பக்குவையை வாசிப்பது யதியதன் மூலம் நான்கு விருப்பத்தை பிரையி செய்து கொண்டாயுள். அதிந் மேற்கீல் அவர்கு ஒத்துரீகள் அவனு அறியாமலே யார்தா! கடம்பா! மார்த்தி நிகேயா! என்ற முருக நாமங்களை உருவிக்க கண்களில் ஆவந்தக கண்ணி! போரிப்பது தோட்டுக்கியமு

பேரூம் நடந்து (முடியும் சம்பவம் நிழமாகலே நடந்துகொண்டுள்ளது) அவர்கு உள்ளெம் உ ஆற்றியாக நட்புவதற்கு ஏ வானமையில் சிரியில் போய்க் கொத்துவிட்டது.

நீந் உ ஆற்காணம் அவர்களும், அவ்வாறு தீர்த்தந்தை, வழங்கிய அன்பு ஏ சிப்பிடினைப் போட்டு, வர்ணனை என்றும் தங்களை அறியாமலே கிள்ளாரங்கள் ஒரு சேவனைச் செய்யவே வேண்டும் ஆவந்தக அவ்வாறு நான் கூடும் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு இப்பெயர் உயிர் கொண்டு நான்கு உள்ளெம் முன்வருமானால் அவ்வாறு நான்

செயற்பட்டதாக அந்த வகை ரூபரீ பிரை முறையை அவர்கள் படிப்பதற்கான கொண்டார்கள்.

ஆயு! மிரு சந்துனம் கவுக்கள் ஏதுகத்துடன் எதிர்பார்த்த அப்பது, மிருவாற்றுத் துவியுடைய உண் மையான பக்கத்துக்கு பார்த்திடான் கிள்ளக்கஸ்சிகப்பது விட்டான் நாங்கள் ஒரு மட்டும் மதிப் போதுத்தினால் எங்களுக்கு பாரு மடவுகு கருவையை வழங்கு வாங்குவின சந்திதி முருகள்.

நீந் தக்குமரி நூற்றும் நாபதியின் பஞ்சத்தித்துணை காலை நூற்று மால்லாகயின் உரிமையாளர்கள், மாங்கிரியாளர் லீலை அதையாத நம்பிக்கை உள்ள நூட்பத்தியினர், பாதி சௌந்தரோதூரும் சந்திதிபாளிடம் வந்து கந்தித் திருமையை வாழி பாதீ சென்றுவந்த முக கீய கடலையாகக் கொண்டுயிர்கள், போற்படி சம்பவம் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு இப்பெயர் உயிர் கொண்டு 2004ம் ஜூன் கு அந்த மைதையைடைய சிறுவியுடே போதுத் திடீந தமிழ்நிலையாக்கு நான் பெற்ற கிள்ளாரமோரு அந்பது அழைப்பதை, அடியாரியதற்கு அதிந்த இதழில் நாங்க்களோம்.

ஓம் முருகா

(போர் கும்...

கார்த்தகை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05-11-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அற்மகவுரை- இசைமணி சி. துரைராசா (பேரவை உறுப்பினர்)

விடயம்:- இன்னிசை

வழங்குபவர்:- திருமதி பிராணேஸ்வரி சிதம்பரப்பிள்ளை

(கீசை ஆசிரியை உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி)

வயலின்:- வித்துவான் அ. ஜெயராமன்

மிருதங்கம்:- வித்துவான் S. துரைராஜா

12-11-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

பாடசாலை மாணவர்கள் நிகழ்வு

(யா/ மல்லாகம் மகா வித்தியாலயம்)

19-11-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அற்மகவுரை:- கு. அருணகிரிநாதன்

சொற்பொழிவு:- பெரியபுராணம் (தோடர்)

வழங்குபவர்:- அ. குமாரவேல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

(யாழ்/ கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

26-11-2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

நூரஞ்சுடர் மாத வெளியீடு

கார்த்தகை - 2004

வெளியீட்டுரை:- திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம்

(ஆசிரியை மகளிர் கல்லூரி, உடுப்பிட்டி)

மத்திப்புரை:- திருமதி மனோன்மணி. சண்முகதாஸ்.

யாழ் பல்கலைக் கழகம்

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2004 - ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோறுக்கு வழமைபோல் பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்ட பின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2005 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயபெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்

ஆக்கங்களை வழங்கும் அன்பர்கள் ஆக்கங்களில் தங்கள் முகவரியினையும் தருமாறு வேண்டுகின்றோம்.

மலர்க்குழு : சூதா ரீதா வி. ச.

நந்தியான் ஆச்சிரி சௌ கலை மன்றத்தின் யேலவ

செல்வச்சந்தி, தொண்டமானாறு.

பதிவு இலக்கம்: Q.D./58/NEWS/2003